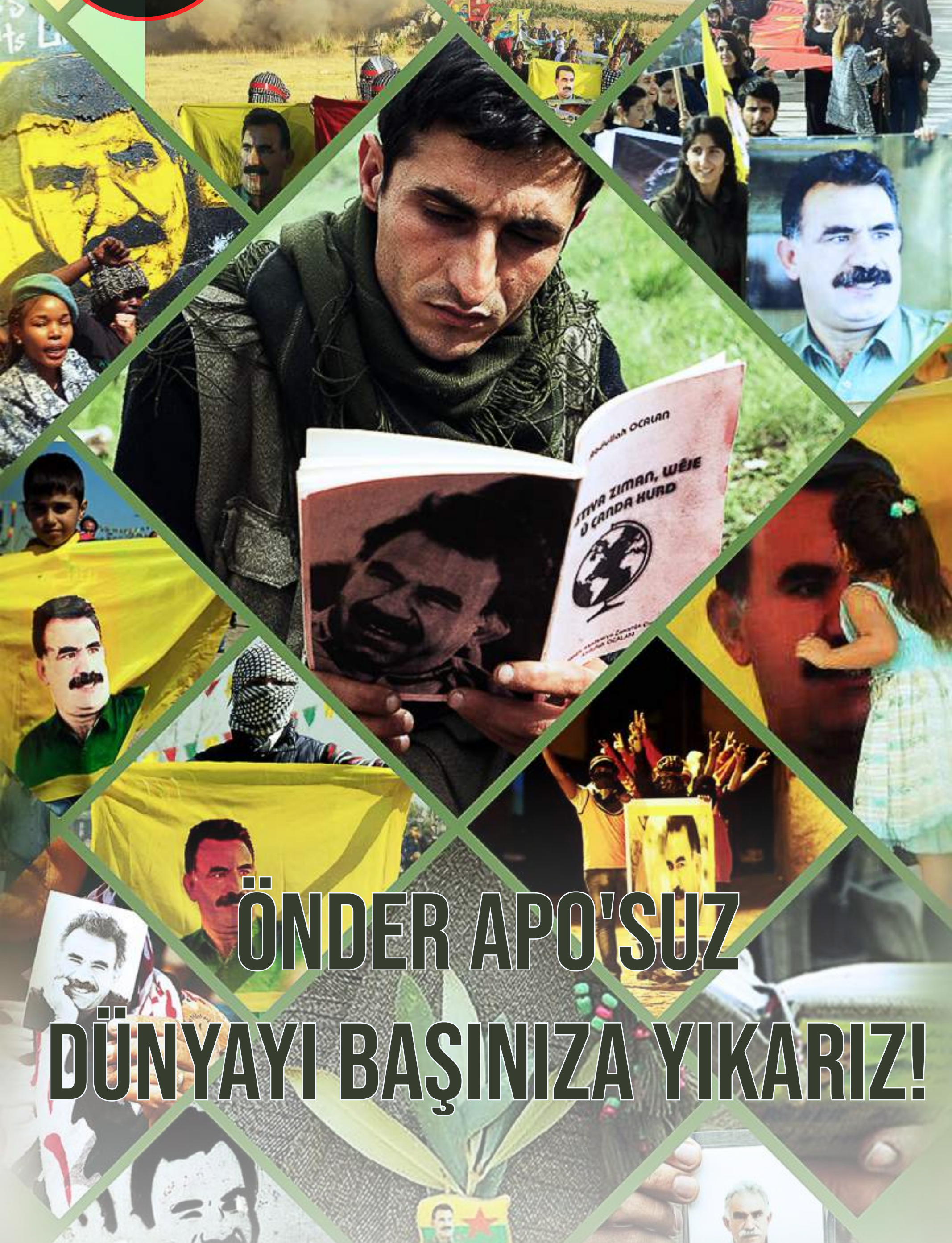

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 20 | Aralık 2022

ÖNDER APO'SUZ DÜNYAYI BAŞINIZA YIKARIZ!

İÇİNDEKİLER

Devrime Kalkan Her Zaman Gençtir

Önder APO 02

Apocu Gençlik Zafer Sözünü Çiğnetmeyecektir

Baran Mawa 06

2023 Yılını Kadının Zafer Yılı Yapalım

Axin Mahir Dicle 11

Sürgünde Doğanın Öze Olan Hasreti Gibi Sevdası Ve Kavgası Da...

Mücadele Arkadaşı 15

2023 Mücadele Yılında Üniversiteler Faşizme Karşı Direniş Kaleleri ...

Fırat Zilan 19

Özel Psikolojik Savaşın Karakteri Ve Karşı Mücadele Görevleri

Serhildan Garzan 26

CPT ve AİHM'in İkiyüzlülüğü Devam Ederse Savaş Kızılaşacak

Kemal Pîr 30

Demokratik Modernite Gençliği

Senar Viyan 34

Faşizm ve Cinsiyetçilik

Viyan Amed 39

Rojnivîsa Şehîd Agir Botan

Şehîd Agir Botan 42

Kêliyên Dîrokî Ji Meha Kanûnê

Yurtsever Gençlik 46

Karadeniz Dağ Çocuklarının İzleri

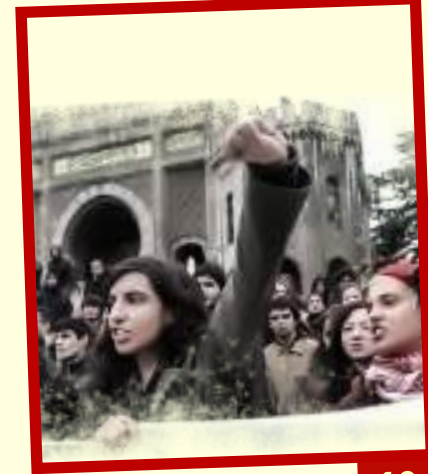
Şiyar Dersîm 50

02

15

19

39

JÎ EDÎTOR

ÖNDER APO'SUZ DÜNYAYI BAŞINIZA YIKARIZ

Hevalên Hêja!

Em daviya sala 2022'an jiyan dikin. Di vî salê de berxwedaniyek gelek mezin û bêhempa hate meşandin. Di navenda têkoşînê de bêgûman di bin sîstema îşkence û tecrîtê de Rêber Apo û di tunelên şer de jî gerîlayên Azadiyê cîh girt. Her çiqas em behsa ev Lehengiya ku di qadên gerîlayê de hate jiyan kirin bikin jî têrê nake. Jiber ku gerîlayên azadiyê li hemberî hemû teknîka devleta Tirk a faşîst û qirker bi vînekî mezin, îradeyek jî pola şer kir û hîn jî dike. Lê tişta ku mirov dikare bêje ji çiyayên Kurdistanê heta serhildanên Rojhilatê Kurdistanê ku anha jî bi dirûşmeya "Jin Jiyan Azadî" berdewam dike çavkaniya xwe ji Rêber Apo girt û ser vî dimeşe.

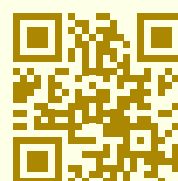
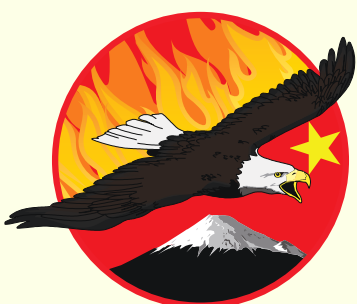
Li ser vî esasî me jî weke Kovara Yurtsever Gençlik her meh mijarên girîng ê ku hatin nivîsandin bi nêrînên ciwantî peşkeşî we kir. Di vî hêjmarê de jî nivîsên gelek girîng û pewîst di hêjmara meha Kanûnê de cihê xwe digirin.

Me bixwînin me binasin.

Me bi ciwantî destpêkir emê bi ciwantî
serbikevin!

Silav û Rêzên Şoreşgerî

Edîtor

DEVİRİME KALKAN HER ZAMAN GENÇTİR

Önder APO

Gençlerini kaybeden toplum veya tersine toplumunu kaybeden gençlik yenilmiş olmaktan öteye kendi varlık hakkını kaybetmiş, ona ihanet etmiş demektir. Gerisi çürüme, dağılma ve yok olmadır. Buna karşı toplumun temel görevi, varoluşunun temel araçları olarak kendi eğitim kurumlarını geliştirmektir. İçerik olarak bilimsel, felsefi, sanatsal ve dilsel

yorumlarını bilim-iktidar yapılanmasından ayırıştırmak, anlam devrimini başarmaktır. Aksi halde toplumsal varlığın ahlâki ve politik dokularını işlevsel kılmak mümkün olmaz.

İlgi ve sıcaklığından bir şey kaybetmemiş olan gençlik, özgür toplum idealinin kararlı takipçisidir. Ya Özgür Yaşam Ya Hiç sloganı gençliğin elinden düşürmeyeceği bayrağı olmuştur.

Ben özgürlük alanındaki boşluğu ve önemi bildiğim için özellikle kadın ve gençlik alanında müthiş bir kişilik yaratımına önem verdim. Bu konuda çok yoğunlaştım ve çok önemli bir düzeye ve geri dönülemeyecek bir noktaya geldik. Kürtler artık özgürlüğü bırakmazlar. Bu öyle parayla kıyaslanabilecek bir durum ve kavram değildir.

Demokratik toplum mücadelesinde gençlik kategorisine daha özgün yaklaşmak gerekir. Gençlik toplumsallaşırken büyük tuzaklarla karşı karşıyadır. Bir yandan geleneksel ataerkil toplum koşullanması, diğer yandan resmi düzenin ideolojik şartlanması altında bocalarken, dinamizmiyle yeniliklere açık bir yapısı vardır. Olup bitenler karşısında son derece toydur. Yaşlı toplumun etkisi altında kendine ne biçildiğini keşfetmekten uzaktır. Kapitalist toplumun baştan çıkarıcı binbir hilesi karşısında nefes bile alamaz. Tüm bu gerçeklikler gençliğe özgün, tuzaklardan çekici, onun özüne uygun bir toplumsal eğitimi zorunlu kılar. Gençliğin eğitimi büyük çaba ve sabır isteyen bir iştir. Bunun karşılığında dinamizmi ile destanlar yazabilecek ataklığa sahiptir. Amaç ve yöntemi iyi kavradığında başaramayacağı bir iş yoktur. Amaç ve yöntemli yaşamı temel disiplin olarak

dinamizmi tarihin her aşamasında kendini hissettiren bir olgudur. İkisinin bağına sağlam kuranların yürüyüşünde başarı oranı her zaman yüksek olmuştur. Günümüz gençliği için yüksek hayaller, ancak toplumsal sistem krizinden nasıl çıkılacağına ilişkin olarak anlam taşıyabilir. Hayalleri olmayan bir gençlik yozlaşmaktan ve yaşamı tümünden kaybetmekten ancak gerçek hayallere dönüşle kurtulabilir. Kapitalist sistemin sonul krizi olan kaotik durumu kavramak gençlik için çıkış yapma şartıdır. Bununla birlikte demokratik, cins özgürlüğü ve ekolojik toplum değerlerini özümsemiş olmak tarihsel başarı imkânını ona verecek, bir yandan kendini doğru yapılandırırken özlenen toplumu da yapılandırmada gerçek rolün sahibi kılacaktır. Her şey gençliğin tarihsel toplumsal hamleye yeniden doğru ve yetkin katılımıyla belirlenecektir.

Gençlik Fiziki Bir Olay Değil Toplumsal Bir Olaydır

Hiyerarşik toplumda tecrübeli yaşlıların gençler üzerinde kurduğu baskı ve bağımlılaştırmadan da önemle bahsetmek gerekir. Jerontokrasi diye literatüre geçen bu konu bir gerçektir. Tecrübe yaşlıyı bir yandan güçlü kılarken, diğer yandan yaşlılık onu gittikçe zayıf, güçsüz kılmaktadır. Bu özellikleri

**HER ŞEY GENÇLİĞİN TARİHSEL TOPLUMSAL
HAMLEYE YENİDEN DOĞRU VE YETKİN
KATILMASIYLA BELİRLENECEKTİR**

görüp seferber olduğunda, sabır ve inadi eksik etmediğinde, tarihsel davalara en önemli katkıyı gerçekleştirebilir.

Demokratik gençlik hareketinde böylesi nitelikler kazanmış kadrolar öncülüğünde gelişecek bir hamle, genel demokratik toplum mücadelesinde başarının güvencesidir. Gençliğin dinamizminden yoksun bir toplum hareketinin başarı şansı sınırlıdır. Yaşlıların tecrübesi, gençliğin

yaşlıları, gençleri kendi hizmetlerine almaya zorlamaktadır. Zihinlerini doldurarak bu işlemi geliştirmektedirler. Tüm hareketlerini kendilerine bağlamaktadırlar. Ataerkillik bu olgudan da büyük güç almaktadır. Onların fiziki güçlerini kullanarak dilediklerini yaptırabilmektedirler. Gençlik üzerindeki bu bağımlılaştırma günümüze kadar derinleşerek devam etmiştir. Tecrübe ve ideolojinin

GENÇLİK FİZİKİ BİR OLAY DEĞİL TOPLUMSAL BİR OLAYDIR

üstünlüğü kolayca kırılmaz. Gençliğin özgürlük istemi kaynağını bu tarihsel olgudan almaktadır. Yaşlı bilgelere günümüz bilim adamı ve kurumlarına kadar gençliğe stratejik, hassas denilen bilgilerin en can alıcı kısmı verilmez. Verilenler daha çok onu uyuşturan ve bağımlılığını kalıcılaştıran bilgilerdir. Bilgiler verildiğinde uygulama araçları verilmez. Sürekli bir oyalama değişmez bir yönetim taktiğidir. Kadın üzerinde kurulan strateji ve taktiklerle ideolojik ve politik propaganda ve baskı sistemleri gençler için de geçerlidir. Gençliğin her zaman özgürlük istemesi fiziki yaş sınırından değil, bu özgül toplumsal baskı durumundan ileri gelmektedir. Ayyaş, toy, delikanlı kavramları gençliği küçük düşürmek için uydurulan temel propaganda sözcükleridir. Yine hemen cinsel güdüye bağlamak, serkeşliğe çekmek, ezbere katı doğmalara bağlamak, gençlik enerjisinin sisteme yönelmesini engellemek ve düzeni sağlamakla bağlantılıdır. Tekrar vurgulamalıyım: Gençlik fiziki bir

olay değil toplumsal bir olaydır. Tıpkı kadınlığın fiziksel değil toplumsal bir olgu olması gibi. Bu iki olay üzerindeki çarpıtmaları kaynağına inerek açığa çıkartmak sosyal bilimin en temel görevidir.

Bu kapsama çocukları da almak gerekir. Zaten kadını ve gençliği tutsak kılan, çocukları da dolaylı olarak dilediği sistem altına almış sayılır. Çocuklara hiyerarşik ve devletçi toplumun yaklaşımının çok çarpık yönlerini açığa çıkarmak büyük önem taşımaktadır. Çocukların anadan ötürü doğru temelde eğitilmemeleri, sonraki tüm toplumsal gidişatı çarpık ve yalancı kılar. Çocuklar üzerinde de muazzam bir baskı ve yalanlamaya dayalı eğitim sistemi kurulur. Çok çeşitli yöntemlerle sistemin daha beşikten bağımlıları haline getirilmeye çalışılır. “Yedisinde neyse yetmişinde de o odur” deyişi bu gerçeği dile getirmektedir. Çocuklara doğal toplumun özgür yaklaşımı hep bir hayal olarak bırakılır ve bu hayallerini yaşamalarına hiç izin

verilmez. Çocukları doğal hayallerine göre yaşatmak en soylu görevlerden biridir.

Uygarlığın büyük aşamalarından biri sayılan Yunanlılarda gençler resmen tecrübeli bir erkeğe “oğlan” olarak sunulurdu. Uzun süre bunun nedenini çözememiştım. Sokrates gibi bir filozof bile “Önemli olan oğlanın sürekli kullanılması değil, efendisinden terbiye görmesidir” der. Buradaki mantık, gaye gençlerin oğlan olarak sürekli kullanılmasından ziyade, kadınsı özelliklere hazırlanmasıdır. Daha da açıklayıcı olarak, Yunan uygarlığı da karışan bir toplum ister. Soylu, asil gençler oldukça, bu toplum oluşamaz. Bu toplumun oluşması için kadınsı davranışları içselleştirmeleri gerekir. Tüm uygarlık toplumlarında benzer eğilimler vardır. Oğlancılık bu toplumda çok yaygındır. Öyle bir hal almıştır ki, her efendinin oğlan sahibi olması gelenekselleşmiştir. Oğlancılığı bir bireysel cinsel sapıklıktan, hastalıktan ziyade, sınıflı toplumun, iktidar toplumunun yol açtığı sosyal bir olgu olarak anlamlandırmak önemlidir. Cinsellik ve iktidar uygar toplumda toplumsal bir hastalıktır. Hem de kanser gibi. Birbirleri olmaksızın edemedikleri gibi birbirlerini çoğaltırlar: Tıpkı kanser hücrelerinin çoğalması gibi.

Greko-Romen toplumda kölelerin durumunun karıdan beter olduğu çokça bilinen husustur. Sorun köle olmayan erkeğin karılaştırılmasıydı. Ensest veya cinsel sapıklıktan, çifte cinsellikten bahsetmiyorum. Psikolojik boyutları, hatta biyolojik nedenleri olan bazı olguları, bahsetmek durumunda olduğum olaydan ayrı değerlendirmek gerekir. Klâsik Yunan toplumundaki moda, her özgür genç erkeğin mutlaka bir sahibi, bir erkek partneri olmalıydı. Genç tecrübe kazanıncaya kadar partnerin sevgilisi olmalıydı. Daha önce değindiğim gibi, Sokrates bile “Bu olayda önemli olanın genç oğlanın çok kullanılması değil, o ruhu yaşamasıdır” diyor. Buradaki zihniyet açık; kölelik toplumu özgürlük, onur ilkesiyle bağdaşmayacağından, bu özellikler toplumdan silinmeliydi, çünkü toplumu tehdit ediyorlardı. Doğruydı da.

İnsan özgürlüğü ve onurunun olduğu yerde kölelik yaşanamaz. Sistem bunu kavramıştı ve gereğini yapmak durumundaydı.

Şüphesiz Greko-Romen kültürü bu misyonu tamamlayamadı. İçte özgür felsefi okullarla gelişen Hristiyanlık, dışta ise etnisitenin ardı arkası kesilmeyen saldırı ve başkaldırıları toplumu başka durumlarla yüz yüze bırakacaktı. Maddi kültürün her şey olmadığını, her şeye gücünün yetmeyeceğinin işaretleri de az değildi. Toplum ancak kapitalizmde hiç “oğlancılığa” gerek duyulmadan da karılaştırılabilecekti.

...

Gençliğinizi Çaldım Ve Sakladım

Gençlik en dinamik potansiyelimizdir. Gençliğin, demokrasi kültürünü kitlelere taşıma görevi ve sorumluluğu vardır. Gençliğin yapacağı en iyi iş; demokratik organizasyonlara katılmak, demokratik örgütler ve ocaklar kurmaktır. Gençlik demokratik eğitimle donatılırsa çığır açabilir, eğer kontrol altına alınmazsa yanlış yollara sapar ve bu da herkese kaybettirir. Gençlik kafasını açmalı, gençliğin uyanmasını istiyoruz. Gençlik beynini bilime açmalı. Savunmam epey bir çerçeve ve yöntem veriyor.

Bu yaptığım, Promete’den ateşi çalmak kadar kutsal bir şeydir. Gençliğinizi, büyük ihaneti ve büyük onursuzluğu yaşamamanız için çaldım ve alıp bir yere sakladım. Bir gün her şeyi elinden alınan bu kişiliğiniz, belki özgür bir ortamda insanlığı, ülkesini ve özgürlüğünü seven bir kişiliğe dönüşebilir. Bunun için çaldım, bunun için sakladım.

Bütün yaptıklarımız ve söylediklerimiz gençler içindir. Gençler mücadelemizin sürekli ve değişmeyen muhatabıdır.

Gençler ve yorulmamış olanlar; anlayışı esas alırsanız, tutumumuzu esas bellerseniz, kim sizi saptırabilir? “Doğrusu budur” deyip de inat ederseniz ve bunda da hesabınızı tam yaparsanız, sizin sağlam bir biçimde limana ulaşmanızı ve yükü kırıp dökmeden, büyük zenginlikle hedefe taşımınızı hiç kimse engelleyemez.

APOCU GENÇLİK ZAFER SÖZÜNÜ ÇİĞNETMEYECEKTİR

Baran Mawa

Değerli Yurtsever Gençlik!

2022 mücadele yılını tamamlayıp yeni bir mücadele yılına doğru gidiyoruz. 2022 yılı Kürdistan Özgürlük Devrimimiz açısından her yönüyle olağanüstü bir yıl oldu. Kıran kırana, nefes nefese bir savaş yılının tümünde topyekûn bir biçimde yürütüldü. Halkımızın varlık ve özgürlük savaşı tarihinin en kritik aşamalarından birini yaşadı. Gençlik mücadelesi de bu kader tayin edici savaşın en belirleyici halkalarından biri oldu. Yıl sonuna geldiğimiz bugünlerde gençliğin Bakur'daki durumunu da değerlendirmeliyiz. Hem yetersizlikleri tespit ederek gerekli dersleri çıkarmak hem de soykırımcı sömürgeci faşist Türk devletinin saldırılarını daha doğru anlayarak yeni dönem görevlerini netleştirmek için bu çok önemlidir.

Bu temelde tarihimizin en büyük savaşlarından birini yürüttüğümüz 2022 yılında gencecik ama koca yürekleriyle hücrelerine kadar direniş kesilen, Apocu ruhta birleşerek beden-

lerinden kurdukları direniş kaleleriyle soykırımcı işgalcilere geçit vermeyen şehitlerimizi Baz Mordem ve Helbest Koçerin şahsında bir kez daha saygıyla, sevgiyle ve minnetle anıyor, anılarını mutlak zaferle taçlandıracağımızın sözünü yineliyoruz.

Değerli Yurtsever Gençlik!

2022 yılında Apocu gençlik tasfiye konseptinin amansız saldırılarıyla karşı karşıya kaldı. Soykırımcı sömürgeci Türk devleti tarihinin en kapsamlı özel savaş saldırılarıyla Apocu gençliği hedef aldı. Faşizm, çöktürme planının gereği olarak 2014 yılından itibaren Apocu gençliği hedefleyen sistematik yönelimlerle sonuç aldığını düşünmekteydi. Faşist saldırganlığın gençliği teslim aldığını zannetmekteydi. Buna karşı yılın başında Newroz kutlamalarında gençliğin yüzbinler halinde meydanlara akması, direniş ruhuyla alanları doldurması ve her şeye rağmen mücadelede gösterdiği kararlılık düşmanın hesaplarını alt üst etti. Bunun faşizmde yarat-

tiğı korku, boşa çıkma psikolojisi ve hazmedememe ruh haliyle saldırıların dozajı arttı.

Newroz direnişlerinden bir süre sonra gençlik örgütlenmelerine dönük kapsamlı bir tutuklama furyası başlatıldılar. Örgütlenen, faşizmin politikalarına boyun eğmeyen, biat etmeyen gençlik öncülerini etkisiz kılmak amacıyla sudan gerekçelerle tutuklamalar geliştirdiler. Bir taraftan örgütlü gençliği dağıtmaya çalışırken diğer taraftan kaçırmalarla, şantajlarla, işkencelerle örgütlenmeye çalışanları hizaya getirmeye çabaladılar. Hangi genç mücadele etme arayışına giriyorsa yolları kesildi, istihbarat elemanları tarafından fişlendi, tehdit edildi, aileleri üzerinden korkutularak etkisizleştirilmeye çalışıldılar. Aileler “çocuklarınızı denetime almazsanız sonları iyi olmayacak” biçiminde tehditlerle işbirlikçi haline getirilmeye çalışıldı. Uyuşturucu ve fuhuşla örgütsüz gençliği zehirlemeye, uyuşturmaya ve insanlıktan çıkarmaya yöneldiler. Kürdistan’ın her mahallesine, her evine uyuşturucuyu sokmanın planlamalarını çıkardılar. Çocukları bile uyuşturucu bağımlısı haline getirmeye çalışacak kadar alçaklaştılar. Bu gençlik kesimlerinden sonuç aldıklarını ise ajanlaştıarak kendi halkının düşmanı yapma arayışından tek bir an bile vazgeçemediler. Tertemiz gençleri öncelikle çeşitli yöntemlerle fuhuş ve uyuşturucu tuzağına çektiler, sonra bu bağımlılığı kullanarak düşürüp kendi halkının celladı haline getirmek istediler. Bunlar yetmedi özel savaşın en dehşet yöntemlerini devreye soktular. Özyönetim direnişlerinde şehit düşen kahramanların cenazelerini çuvallara koyacak düzeyde barbarlaşarak ailelerine teslim ettiler. Özyönetim direniş alanlarında şehit cenazelerinin bulunduğu mekanların üstünde sözde gençlik festivalleri gerçekleştirdiler. Bu festivallerle özgürlük için kanını dökmüş şehitlerin anısını kirleterek, anlamsızlaştırarak kendi soy değerlerini çığneyen bir kültürsüzlüğü hakim kılmak istediler. Genç kadınları eğitilmiş, çirkinlikte sınır tanımayan

üniformalı özel savaş elemanları eliyle ahlaksızca düşürerek kendilerine hizmetçi haline getirmeye çalıştılar. Apocu gençlik üzerinde en çirkef yöntemlerle yılın her gününde, her anında nefessiz bırakacak biçimde, tamamen teslimiyeti şart koşacak düzeyde ve kendine ihanet edecek korkunçluktaydı saldırıların düzeyi, kapsamı ve dozajı.

Tüm bu saldırılar özel savaş planlaması temelinde geliştirildi. Yani saldırılar amaçsız, hedefsiz ve rastgele değildi. Apocu gençlik örgütsüz, eylemsiz ve mücadelesiz bırakılmak istendi. Bir taraftan yoğun saldırı bombardımanı altında tutuldu, diğer taraftan özel ve psikolojik savaşla gençliğin gündemleri belirlenerek bir ruh hali yaratılmak istendi. Umutsuz, amaçsız, rotasını kaybetmiş, duygusunu ve düşüncesini düşmanın kontrolüne geçiren bir gençlik yaratmak temel hedefti. Direnişiyle destanlar yaratan, dinamizmiyle faşizme korku salan, duruşuyla tüm topluma cesaret, moral ve ruh aşıl原因an gençlik kimliği yok edilmeye çalışıldı.

Özel savaş merkezleri bu gündemleri ustalıklı bir biçimde geliştirerek savaşın en kirlisini dayattı ve gençliği savaş dışı bırakmaya çalıştı. Soykırımcı tc devleti nasıl ki 50 yıldır Önder Apo’nun başlattığı özgürlük yürüyüşüne karşı askeri saldırılarla sonuç alamayıp kirli özel savaşı tırmandırarak yürütmüşse bugün gençlik üzerine de bu politikayı uygulamaktadır. Normal yöntemlerle sonuç alamadıkça özel savaşa ağırlık vermektedir. Yoğun saldırılarla öncelikle aktif mücadeleden koparmakta eşzamanlı olarak geliştirdiği özel savaş gündemleriyle de gençliği sistemin pençesine itmektedir. Özel savaş bu biçimde ölümü gösterip sıtmaya razı etme stratejisini esas almıştır.

Şüphesiz tüm bunlara karşı Apocu gençliğin önemli bir direnişi ve mücadele duruşu yıl boyunca gelişmiştir. Özellikle Önder Apo’nun fiziki özgürlüğü temelinde örgütlenen Gemlik yürüyüşlerindeki gençlik öncülüğü faşizmin özel savaş saldırılarına karşı

çok önemli bir cevap olmuştur. Yine Silopi’de, Kürdistan özgürlük gerillasına karşı kullanılan kimyasallara karşı gelişen radikal eylemci duruş Apocu gençlik ruhunu düşmana net biçimde göstermiştir. Her şeye rağmen soykırımcı faşist siyaset Apocu gençlik üzerinde yürüttüğü teslim alma, yıldırma ve itaat ettirme politikalarından sonuç alamamıştır. 2022 yılı Apocu gençliğin mücadele ve direniş iradesinde dirilişi yaşadığı bir yıl olmuştur.

Bununla beraber pratik mücadele duruşunda ciddi yetersizlikler de yaşanmıştır. Özellikle özel savaş saldırılarını öngörüp daha etkili mücadele yürütürek gençliğin zafer direnişine odaklanması sağlanabilirdi. Özel savaş saldırılarını tamamen kıracak bir mücadele

gençliği Önder Apo’nun ideolojisinden tecrit etmeyi hedeflemektedir. Buna karşı Apocu gençliğin her zamankinden daha fazla Önderlikle yaşaması, Önder Apo’yu anlamaya çalışması, okuması, araştırması, çözümlemeleri ve savunmalarını temel yaşam ve mücadele kılavuzu haline getirmesi yeni mücadele yılının temel perspektifidir. Şüphesiz Önder Apo örgütlenmede, eylemde, eğitimde yaşamın her alanında esas gündem olmalıdır. Özel savaşın sinsi saldırılarını çözenin anahtarı Önder Apo’yla aramızda örülen tecrit duvarını yüreğimizde ve beynimizde yıkmaktan geçmektedir. Bunu mücadelede başarılı olmanın temel ölçüsü olarak görmeliyiz. Özel savaşın saldırı stratejisinin başında örgütlülüğü dağıtmak, örgütü parçalamak ve örgütlü insan bırak-

“ÖNDER APO ÜZERİNDEKİ MUTLAK TECRİT KÜRT GENÇLİĞİ ÜZERİNDEKİ EN AĞIR ÖZEL SAVAŞ SALDIRISIDIR”

perspektifi, planlaması ve yoğunlaşması geliştirilmeliydi. Bu konuda zayıflıkların olduğunu görerek yeni mücadele yılında baş gündem haline getirmek olmazsa olmazdır.

Apocu gençlik Önder Apo üzerinde yürütülen ağır-laştırılmış tecridi de bu gözle değerlendirmek zorundadır. Önder Apo üzerindeki mutlak tecrit Kürt gençliği üzerindeki en ağır özel savaş saldırısıdır. Çünkü Önder Apo demek baştan sona anti bireycilik demektir. Önder APO demek baştan sona örgüt, örgütlenme demektir. Önder Apo demek özel savaşın çaresiz kaldığı duruş demektir. Bunun için Önder Apo tarihin en vahşi tecrit saldırısına maruz kalmaktadır. Faşizm, bu tecritle Apocu

mamak gelmektedir. Özcesi özel savaşın hakim olduğu yerde örgütsüzlük hakimdir. Apocu gençliğin örgüt kurma, örgütlenme, örgütlü duruşla mücadeleyi yükseltme çabaları oldu fakat

her seferinde buna karşı faşizmin hamleleri de oldu. Gırtlığına kadar bireyciliğin gençlik kesimlerine dayatılması birebir bununla bağlantılıdır. Bireyci bir genç kesinlikle örgütlü hale gelemmez. Bireysel yaşam peşinde koşan, bireysel arzularına, hayallerine ve güdülerine göre hareket eden bir

“ÖZEL SAVAŞA KARŞI GENÇ DİRENİYOR VE GENÇ BAŞARIYORUZ”

genç örgütlülüğü gelemmez. Toplum onun için bir anlam ifade etmez. Etrafındaki insanlara katıksız bir zulüm de uygulansa kendisine bulaşmadıkça, kendi yaşam rahatı bozulmadıkça yapılanlar sorun olarak görülmez. Bencillik bir zehir gibi bireyi sarmaladıkça özel savaş da tüm kirli politikalarını uygulayacağı zemini bulmanın sevincini yaşar. Eğer 6 yaşındaki kız çocuklarına akp-mhp'li dinci faşistler tarafından tecavüz edilirken, 10 yaşındaki pırıl pırıl çocuklar uyuşturucu komasına sokulurken yer yerinden oynatılmıyorsa, kıyametler kopartılmıyorsa bu bireycilik hastalığının kanser gibi nasıl yayıldığının işareti olmaktadır. Bunun için Apocu gençlik örgütlenmeden, örgütlü duruştan kesinlikle taviz vermeden bu özel savaş ahlak-sızlıklarına ve çirkinliklerine karşı her alanda mücadeleye seferber olmalıdır. Özellikle fuhuş,

Faşizm ve özel savaşına darbe vuracak ve son kertede yıkacak olan geliştirecek eylemlerdir. Bilinmektedir kayayı delen su damlacıklarının büyüklüğü değil, sürekliliğidir. Sürekli eylem halinde olacak bir eylem çizgisini geliştirmeyi yeni mücadele yılında başarmalıyız. Faşizmin dili zulümse Apocu gençliğin dili de devrimci eylemlerdir. Buna göre 2022 yıl pratiğinde çıkarılacak derslerden biri de budur. Devrimci eylemde ısrar ve kararlılık gösterildiğinde sonuç alınmış, faşizmin korku duvarları yıkılmıştır. Zaten tüm bu saldırıların bir amacı de eylemsiz bir gençlik yaratmaktır. Gençliğin eylem halinde olmadığı bir ortamda halkın cesaret kazanarak duruş geliştirmesi beklenemez. Bu açıdan eylemci duruşta yaşanan zayıflıklara karşı keskin bir tavır konulmalıdır. Apocu genç iki militan olan Sara ve Rukenler en zorlu koşullarda, en büyük bedelleri göze alarak imkansız başaran bir

**“ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİ YAŞADIĞI PASİF RUH
HALİNE VE DURUŞUNA KARŞI YENİ DÖNEMDE
SAMİMİ BİR ÖZELEŞTİRİ VERMELİDİR”**

uyuşturucu, ajanlaştırma gibi gençkırım saldırılarına karşı sürekli örgütlenme hamleleri geliştirilmelidir. Nerede faşizmin böyle bir özel savaş saldırısı varsa orada özel bir örgütlenme planlaması geliştirilmelidir. Gençkırım saldırılarına karşı her yerde ve her an “özel savaşa karşı genç direniyor ve genç başarıyoruz” şiarıyla harekete geçilmelidir.

eyleme damgalarını vurmuşsa Apocu gençlik de en ufak bir kaygı içerisine girmeden, gerekçelere sığınmadan, özel savaşın olmazı dayatan psikolojisinden etkilenmeden sürekli eylem halinde olmalıdır. “Vurdukça yaşayacağız” sözü Apocu gençliğe bir talimattır. O zaman 2023 yılında “devrimci eylem yaptıkça yaşayacağız ve kazanacağız” şiarıyla faşizmi bunaltacak ve düşürecek eylemlere odaklanmalıyız. Her türlü düşman saldırısına karşı sözle değil eylemle

cevap sorumluluğunu hissetmeli, her saldırıyı serhildan gerekçesi yapmalı ve düşmanı eylem bombardımanı altında tutmalıyız.

Özellikle üniversite gençliği yaşadığı pasif ruh haline ve duruşuna karşı yeni dönemde samimi bir özeleştirme vermelidir. Apocu gençliğin yaşadığı zayıflıklar da üniversite gençliğinin kendini mücadele dışı bırakmasının ciddi bir etkisi vardır. Özel savaş saldırılarının en ustalıkla yürütüldüğü alan üniversiteler olmuştur. Faşizmin gençliği kırımdan geçirmeyi esas alan saldırılarına karşı üniversite gençliği özel savaş uykusundan uyanarak sorumluluklarına sahip çıkmalı, bunu bir onur ve şeref meselesi olarak görmelidir. Eğer üniversite gençliği aydınlanmayı yakalamak istiyorsa, aydın bir gençlik olmayı hedefliyorsa o zaman faşist sistemi meşrulaştıran biçimde okuyup kendini kurtarma bencilliğini reddetmelidir. Faşizm için, Erdoğan ve Bahçeli gibi kan içici Kürt düşmanlarının rejiminin devamı için yaşamamalıdır. Halkının özgürlük mücadelesinin bir neferi olmalıdır. Bunun için de zihinlere enjekte edilen TC ideolojik zehrinde arınmanın yöntemi olarak da Önder APO'nun düşünceleriyle kendini temizlemelidir. Üniversite gençliği tarihe karşı bir günahkar olarak geçmek istemiyorsa bu lanetli düzene karşı devrimci mücadele yürütmelidir. Faşizmin okul-

larında sadece tahsilli bir kara cahil olunur. Fakat devrimin okullarında ise insanlığın gönlünü fethedecek onurlu kişilikler yaratılır. Üniversite gençliği 2023 yılında onur ve özgürlük davasının yolcuları olmayı bilerek faşizme ölümcül darbe vurmaya başarmalıdır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Eşsiz bedeller verilerek destansı özgürlük mücadelesinin yürütüldüğü bir yılı geride bırakıyoruz. Aslında geride bırakmıyoruz. Bu temel ve bu miras üzerinden yeni bir mücadele dönemine giriyoruz. 2022 yılının muazzam bir mücadele tecrübesi vardı. Çok önemli dersleri geliştirdi. Apocu gençlik olarak bu dersleri ve tecrübeyi çok iyi biçimde özümseyerek gerçekleştirilmeyi bekleyen zafer direnişine hazırlanmalıyız. Apocu gençlik olarak yaşanan tüm yetersizliklerde kendimizi birinci dereceden sorumlu görmeliyiz. Ve bunu ne olursa olsun gıdirmenin Apocu sözünü vermeliyiz. Kürdistan Özgürlük Gerillasının 8 aydır aralıksız biçimde yürüttüğü zafer savaşını başarıya ulaştırma Apocu gençliğin boynunun borcudur. Bakur'da başlayan Apocu gençlik yürüyüşü 45. PKK yılında Apocu gençliğin örgütlü, eğitilmiş ve eylemli duruşuyla faşizmin yıkılmasında öncü olacak, zafer gençliği sözünü çiğnetmeyecektir. Bu temelde tüm yurtsever ve devrimci gençliği zafer mücadelesine çağırıyoruz.

2023 YILINI KADININ ZAFER YILI YAPALIM

Axîn Mahîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Yılsonunu yaşadığımız bu süreçlerde, yıl değerlendirmesi yapmak önemli olacaktır. Özellikle bu yılı nasıl geçirdiğimizi, neler yaptığımız noktasında değerlendirmek gelecek yıl açısından ön açıcı olacaktır. Yıl boyunca yazdığımız perspektiflerde belirli bir süreç değerlendirmesi ve planlama ortaya çıkarmaya çalıştık. Bunlar ne kadar gerçekleştirildi noktasında genç kadınlar olarak değerlendirip gelecek yıl açısından planlama çıkarmalıyız. Genel süreç açısından yıl boyunca değerlendirdiğimizde faşizmin çok ciddi

saldırıları olduğu gibi sürekli liği devam etmiştir. Faşizmin bu kadar saldırılarını günü birlik değerlendirmeden öte temel strateji ve hedefleri doğrultusunda çözümlemek ve karşıt eyleme geçmek her zaman değindiğimiz hususlardan olmuştur. Yıl boyunca böylesi bir sisteme karşı hep örgütlülük ve eyleme geçme gerekliliğinden söz ettik. O zaman yıllık değerlendirme- mizde daha derinlikli çözümleme eleştiri ve özeleştirisel yaklaşım olmalıdır.

Bu temelde 2022 yılını süreç açısından genel olarak ele aldığımızda, faşist saldırılar bakımından zorlu bir süreç

olduğunu belirtebiliriz. Dünya genelinde kapitalist modernitenin böylesi bir saldırı içinde olması, bütün toplumu kendine göre dizayn etme hedefleri, her yerde faşist saldırılara neden olmuştur. Kapitalist modernite yapısal olarak kriz, kaos ve savaş sisteminin temel dokusunu oluşturmaktadır. Dünyayı böyle yönetmeye, yönlendirmeye ve hakimiyetini kurmaya çalışmaktadır. 3. Dünya savaşı olarak nitelendirdiğimiz bu sürece dikkat edelim, temel hedefler bu doğrultuda gelişmektedir. Hegomonik ve emperyalist güçlerin bu kadar savaş ve faşist saldırılarının kaynağında bu sistem ve zihniyet yatmaktadır. Ne kadar savaş, soykırım, kriz varsa kapitalizm için o kadar hakimiyet demektir. Ortadoğu ve Kürdistan'da bitmeyen savaşın altında bu zihniyet vardır. Özelde Kürdistan genelinde Kürt halkının şahsında uygulanan bu soykırım savaşı, sistemin bütün amaçlarını açıkça ortaya koymaktadır. Bu sistem soykırımcı, faşist zihniyetlidir. Varlığını ancak böyle devam ettirmektedir. Ve her geçen gün daha da ceberutlaşan faşizmin önü alınmaz ise bütün toplumlar soykırım ile yüz yüze kalacaktır. Bizler tarihsel ve geline aşamayı iyi okuyup değerlendiremezsek böylesi vahşiyane sistem karşısında durmamız mümkün değildir. Sadece bu yıl içinde yaşanan saldırılara bile baktığımızda soykırımcı sistemin tablosu net ortaya çıkmış olacaktır. Kadın ve gençlik şahsında bütün toplumu istedikleri gibi kırımdan, tahakküm altına alma, kendilerine müptela kılma genel politikaları çerçevesinde uygulamaya çalışmışlardır.

Önderlik bir görüşmesinde Amed'te oğlu tarafından katledilen annenin toplum açısından nasıl bir tehlike teşkil ettiğini belirtirken böylesi durumları normal görmekten öte bir

sistem saldırısı olarak ele alınmadığı noktasında bizleri eleştirmiştir. Şimdi genel olarak Bakur Kürdistan ve Türkiye geneline baktığımızda devlet eliyle her gün neredeyse böylesi kadın katliamları yaşanmaktadır. Şimdi bu durumları sadece normal cinayet olarak değerlendirebilir miyiz? Süreç okumalarımızda yüzeysellik olduğunu bilmeliyiz. Önderlik yaşanan bir olay karşısında bile normal olmadığını, bunların hepsinin özellikle tasarlandığına dikkat çekmek istemektedir. TC devletinin saldırılarıyla şimdi gerilla üzerinde uygulanan kimyasalın yarın işgal edilmeye çalışılan Rojava üzerinden uygulanmayacağını söyleyebilir miyiz? Her gün devlet tecavüzcüleriyle yüz yüze kalan bir kadının aslında bütün kadınlara aynı şeyi yapmak istemediklerini söyleyebilir miyiz? O açıdan sadece bir olaydır deyip geçmek yarın kendi bulunduğumuz yaşam alanlarında olacağının göstergesidir. Bu yıl içinde kadınlara, gençlere, Kürt halkına binlerce buna benzer faşist saldırılar olmuştur. Bunların hepsi bir zihniyet ve oluşturulmak istenen sistem gerçekliğidir. Faşist, kadın düşmanı AKP-MHP'yi sadece

CEM
İÇİN

HEBEN
DANIEL RYA
TESHİP SORUKAN
KADINLAR DİRENİŞTE

sıradan bir iktidar temsili bir parti olarak değerlendirmemeliyiz. Onlar soykırımcı bir sistemin temsilini yürütmektedirler. Eğer onlar başarılı olurlarsa, kapitalizmin başarısı olacaktır. Yani kazanan faşizm olacaktır. Peki bunu nasıl yapacaktır?

Eğer kadın düşmanı, faşist bu zihniyet ile, yekvücut olup savaşmaz isek sadece bu zihniyet bundan dolayı cesaretlenmeyecek hemen saldırıya geçecektir. Özellikle bu yıl bu kadar saldırıların olması sadece bizlerin zayıflığıyla alakalı olmamaktadır. Zaman zaman bizlerinde daha örgütlü olduğumuz süreçlerde faşizm daha fazla saldırmıştır. Bu son süreçlere dikkat edelim faşizm en çok kadını hedeflemektedir. Kadına yönelik bu saldırıların tarihsel bir geçmişi var elbette. Ama özellikle kadın mücadelesinin her yerde tartışıldığı eyleme geçtiği bu süreçte, en fazla kadın kırımının yaşandığı dönem olmaktadır. Kadın örgütlendikçe sistem bir tehlike olarak görmektedir. Ve pervasızca saldırmak-

tadır. Bazen gözleme gereği duymaktadır, bazen de açık ulu ortada yapmaktadır. Bunların hepsini de bir hesap ve kendi amaçları doğrultusunda bir politika çerçevesinde yapmaktadır. Yapılan saldırıları salt fiziki saldırı olarak belirtmiyoruz. Her anlamıyla bir saldırı söz konusudur. Hem fiziki hem de ahlaki-politik bir saldırı söz konusudur. Sadece fiziki anlamda esaret altına alma istemi yoktur, her yönüyle esaret altına alma istemi vardır. Kadınlığın fiziksel değil toplumsal bir olgu olmasından dolayı kadına yönelik her kırımını toplumsal kırım olduğunu bilmeliyiz. Faşizmin kadına saldırmasının temel nedeni de bu olmaktadır. Kadına yönelik bu kadar sistematik olarak saldırması bundan kaynaklıdır. Bu yıl açısından baktığımızda evet her yönüyle kadına saldırılar vardı, fakat kadın eylemlilikleri de güçlüydü diyebiliriz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Bizler açısından bu yılı değerlendir-

“Eğer kadın düşmanı, faşist bu zihniyet ile yekvücut olup savaşmazsak bu zihniyet bundan dolayı sadece cesaretlenmeyecek hemen saldırıya geçecektir”

diğımızde genç kadınlar olarak görev ve sorumluluğumuzu ne kadar yerine getirdiğimizi değerlendirmeliyiz. Bu kadar saldırı ve faşizm karşısında ne kadar örgütlü hareket ettik tartışma konusudur. Dikkat edelim Bakurê Kürdistan'da hala örgütlü bir yapımız bulunmamaktadır. Üniversite alanlarından tutalım da, liseler, mahalleler gibi genç kadınların olduğu hiçbir alanda genç kadın adına ne komite ne de meclis bulunmaktadır. Öz savunma çalışması en temel çalışma olmasına rağmen çalış-

belirtirken aynı zamanda beklentilerini ortaya koymaktadır. Kadın Özgürlük Hareketinin öncülüğünde yürütülen bu mücadele Önderlik felsefesinden beslenmiştir. Şimdi ise "jin jiyan azadi" sloganı ile her yerde yankı bulan kadın mücadelesi bu felsefenin öncülüğünde yürütülmektedir. O nedenle bütün eylemlerin, çalışmaların başında Önderliğe yönelik uygulanan tecride karşı eylemler olmalıdır. Çünkü bizler Önderliğin ideolojisi ile beslendik, varlığımızı bu felsefede bulduk. Bütün mücadele ger-

*"Faşizm ne kadar saldırırsa
saldırırsın güçlü bir örgütlülük
her daim bu zihniyeti
ürkütecektir"*

maya denk birimler, eylemler olmamıştır. Öz savunma çalışmaları nerdeyse yok denilecek kadar azdır. Genel bazı jineoloji çalışmaları alanda yürütülmüş olsa da kapsamlı bir çalışmaya dönüşmemiştir. Genç kadınlar olarak halbuki bu çalışmayı örgütleyebilseydik her yerde bütün genç kadınların sorunlarını tartıştığı, çözüm olarak görebilecekleri zemin olarak jineoloji çalışmasını değerlendirebilirdik. Birkaç üniversitede eğitim ve atölye yapmak bu kadar özel savaş karşısında yetersiz kalmaktadır. Kapitalist modernitenin yarattığı kültür kırımı olan popüler kültürlülük bu kadar genç kadınlar ve gençlik üzerinden etkili iken buna karşın kültürel çalışma yürütmede yetersiz kaldık. Daha sayamayacağımız birçok çalışma ve örgütlenme zeminleri varken bunları değerlendirmede yetersiz kaldık. Bunları yakınmak için belirtmiyoruz. Geçmişten ders çıkarmadan önümüzü görmeyeceğimizi bilmeliyiz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Önderlik bu yüzyılı kadın yüzyılı olarak tanımladı. Önderlik bu belirlemesiyle kadın mücadelesinin geldiği aşamayı

ekçemizi Önderliğin fiziki özgürlüğü üzerinden değerlendirmeliyiz. O zaman 2023 yılını kadın yüzyılı yapabiliriz. En başından belirttiğimiz gibi geçen yıla özeleştirisel bir yaklaşım ile gelecek yıla daha güçlü katılım sağlayabiliriz. Bu mücadeleyi, eylem sürekliliği öncünün öncüsü olan biz genç kadınlar yapmalıyız. Daha güçlü örgütlülük, eylem ile harekete geçmeli sürece damgamızı vurmalıyız. Ne kadar örgütlülük o kadar güç demektir. Faşizm ne kadar saldırırsa saldırırsın güçlü bir örgütlülük her daim bu zihniyeti ürkütecektir. Mahallelerde, liselerde, üniversitelerde, iş yerlerinde her yerde bilinçlendirme temelli eğitim çalışmaları, örgütlenme ve eylem endeksli planlamalar çıkarmalıyız. Alanlarda genç kadın komiteleri, meclisleri oluşturmalıyız. Kültür ve jineoloji çalışmalarını beraber yürüteceğimiz çalışmalar, atölyeler yapmalıyız. Bütün yurtsever genç kadınlar olarak gelecek yılı kadının zafer yılı yapmalıyız. Bu temelde bütün kadınların şimdiden yeni yılını kutluyor, başarılar diliyoruz.

Kod Adı : Fırat Çiçek
Adı ve Soyadı : Baran Kaya
Katılım Tarihi : 2016/ Avrupa
Şehadet Tarihi : 04.12.2019/MSA

SÜRGÜNDE DOĞANIN ÖZE OLAN HASRETİ GİBİ SEVDASI VE KAVGASI DA BÜYÜK OLUYOR

Mücadele arkadaşı

Heval Fırat ile 2016 yılında Almanya'da bir eylemde karşılaştık ve tanıştık, çok zor oldu onu hatırlamam. Heval Fırat o zamanlarda o kadar sessiz ve durgundu ki o duruşu hatırimda iz bırakmıştı. Heval Fırat ile tanıştıktan bir yıl sonra, ideolojik ve askeri eğitim için özgürlük dağlarına geldim, burada öğrendim ki Heval Fırat ile aynı eğitim devresinde olacağım. Tabi bu her arkadaşta aynı duygudur herhalde ilk tanıştığı devrimci ile aynı eğitim devresinde olmak büyük bir heyecan olsa gerek. Heval Fırat ile bir yaz boyunca aynı eğitim devresinde olma şansını ve heyecanını yaşadım. Eğitim ortamları, kişiliklerin en saf ve özlü hallerinin ortaya çıktığı ortamlar olmasından kaynaklı heval Fırat'ı orada daha iyi tanıma şansım oldu. Heval Fırat'ın tanıştığımız günü anlatması ile hatırladım Almanya'da tanıştığımızı. Fırat arkadaş ile yakınlığım, ona bağlılığım orada daha da derinleşti. Avrupa kapitalizminin yaratmak istediği

hissiz ve robot kişilik özellikleri heval Fırat'ta iz bile bırakmamıştı. Orada büyümesine rağmen eğitim ortamı ve genel olarak dağ yaşamında ki duruşu beni daha çok etkiliyordu. O'nda ki heyecan ve dağ yaşamına bağlılık gıpta edilecek düzeydeydi. Adeta inkar ettirmek ve kaybettirilmek istenen özünü dağlarda bulmuş ve bunun morali, heyecanı ve umuduyla katılıyordu dağ yaşamına ve öyle de yaşıyordu Heval Fırat. O bir 'dağlı' olmuştu artık. Yine eğitime ve dağ yaşamına büyük önem veriyor ve büyük bir ciddiyet ile katılıyordu yaşama. Çünkü devrimciliğin ciddiyetinin, yaşama olan yaklaşımdan geçtiğini bir bilge gibi bilince çıkarmıştı. Fırat arkadaş her yönüyle kendini örgütlemiş ve özlü bir duruşun heybetiyle yaşıyordu, az konuşup çok yapandı. Evet kısa konuşurdu fakat özlü konuşurdu ve kendine güvenerek konuşurdu, kendine güveni ise gerçekten hakiki duruşu ve saflığından kaynağını alıyordu. Önderlik ve çözümlemelerini

örgüt yaşamında kendine adeta kılavuz haline getirmişti. Önderliğe doğru giden yol, onu bir hakikat savaşçısı haline getirmişti. Çünkü Önderlikle yürümek ve Önderliğin yoldaşı olmak hakikat savaşının olmazsa olmaz bir ilkesiydi Fırat arkadaşta. Bir mümin gibi yaşırdı bir mümin gibi bağlıydı. Az bildiğini tecrübe haline getirir ve en iyi şekilde pratiğini sergilerdi. Özellikle Önderlik çözümler-

Ben de dahil Avrupa'dan katılan arkadaşlar olarak genel anlamda biraz dağınık ve düzensiz oluyorduk, ancak Fırat arkadaş bu konuda gerçekten hem ruhen hem de fiziken müthiş temiz kalmıştı. Adeta Özgürlük Hareketine katılmak için gelmişti dünyaya, çünkü bu saflık ve temizlikte ancak PKK içinde kalınabilir ve yaşanabilir. Kültürel olarak müthiş duyarlı bir arkadaştı. Bu

“Bir arkadaşın gülüşü ancak bu kadar güzel, anlamlı ve moral verebilirdi insana”

meleri, yazıları hatta Önderliğe dair herşey onun için talimattı. Bu anlamda Fırat arkadaş pratik ve özlü duruşuyla Apocu militanlığın seçkin bir temsilcisi olmayı başarmıştı.

Fırat arkadaş için dağlarda olmak ve dağdaki her an kutsal ve paha biçilmezdi. Dağ yaşamı onun için o kadar değerliydi ki kesinlikle boşluklara fırsat vermezdi, onun için dağda bir an boşluk olmamalıydı, boş bir an olmamalıydı. Hep gülüyordu demeyeceğim, öyle ki hep gülmek istiyordu ve bunu adeta bilinçli ve örgütlü bir eylem gibi yapıyordu. Heval Fırat'ın yanında durmak, durgun olmak yada moralsiz olmak imkansızdı. Bir arkadaşın gülüşü ancak bu kadar güzel, anlamlı ve moral verebilirdi insana. İşte Heval Fırat'ın en büyük arayışı ve çabası da burada anlam buluyordu ve nasıl daha doğru, büyük bir yoldaş olabilirim diye kendini sürekli sorguluyordu. İçinde büyüdüğü kapitalist ve düşürücü Avrupa yaşamının öğrettiği alışkanlık ve yanlışlardan arınmak ve temizlenmek için büyük bir savaşın en ateşli zamanlarına açmıştı yüreğinin kapılarını. Amansızdı bu konuda, kesinlikle en kısa zamanda atmalıydı üzerinden bu dar ve ona hiç yakışmayan sahte ve yalanlarla örülmüş paçavrayı. Bu noktadaki tahammülsüzlüğü bazen onda çok büyük buhranlar yaratıyor, paradokslar ile dolu ruh haline vurduğu devrimci darbeler müthiş ışıltılar ve güzellikler yayıyordu ortama. Bu bütün kaosları içinde yaşarken çok az dışa yansıtırdı, bir o kadarda yüreği büyük ve alçak gönüllüydü heval Fırat.

konuda temsilini ve öncülüğünü ettiği Parti ve halk değerleri adeta kendi şahsında hiçbir biçimde zarar görmemeliydi ter temiz yaşatmak erdemleşmişti onda.

Heval Fırat'ın ailesi Orta Anadolu Kürtlerindendi, uzun zaman önce Riha'dan Anadolu'ya göç etmişler, kendisi de orada doğmuştu. Uzun zamandır göç etmelerine rağmen genel aile olarak Kürdistan'a yabancılaşmamış, inkar politikalarının kurbanı olmamıştır. Öyle ki Heval Fırat çoğu zaman arkadaşlarla şakalaşırken “Yoldaş biz Harranlıyız! sen nerelisen ?” diyordu. Orta Anadolu Kürtlerinin en temel özelliklerinden birisi ise kültür ve dillerine bağlı olmalarıdır. Bu özellikler heval Fırat'ta da gelişkindi ve kültürel özellikler heval Fırat'ta yaşamsallaşıyordu. Bundandır ki dengbêjliğe ilgi duyuyor ve sürekli dinliyordu, dinlemek ile kalmıyor kendiside söylüyor ve daha iyi söylemek için sürekli mırıldanıyor, provalar yapıyordu. Hatta yapılan morallerde arkadaşları kırmaz ve istenildiğinde dengbeji söylerdi. Kültürel olarak arayışları aslında hep hasret kaldığı halk gerçekliğine olan bağlılığındandı. Öncülük yapmak istediği halkının kültürünü öğrenmek ve kendinde yaşamsallaştırmak, onu daha da büyütüyordu. Devrimimizin kültürel yönünü çok iyi kavramıştı. Arayışlarındaki kültürel boyut, bu anlamda bir etkilime ve öncülük boyutuna evrilme potansiyelindeki hevesi büyük moral ve motivasyon kaynağı olmaktaydı.

Edesa'nın (Xirabreşk, Til Xelef) ana

tanrıçaları hâla ellerini çekmemiştir heval Fırat'ın düş bahçesinden, tarih ve öz arayışında sürekli onlar olmuştur rehberleri. Büyük özlem ve ideallerine kavuşmasına, bu kadar sürgün, kopuş ve mesafe hiçbir şekilde engel olamamıştır. O kadim kent Urfa'dan çıkan büyük ve korkunç tanrılar Avrupada'ki Zeus'lar ile birleşmiş, onların hileleri bile saptıramamıştır yolundan Fırat arkadaşı. O artık yakalanmıştı tutkusu olduğu rüzgara, sahipti artık bulmak istediğine ve sınıksız sarılmıştı. Ancak bu kadar olur sevdaların büyüklüğü, daha büyük nasıl tarif edilir ki. Nasıl ki Zap ile Avaşın, Heftanın ile Metina, Dersim ile Ararat, Garzan ile Amed birbirine kopmaz bağlarla bağlanmışsa işte öyle büyüktü Fırat arkadaşın bağlılığı.

Bundandır ki hangi çalışmalarda yer alırsa sürekli en güzelini yapar ve başarılı olurdu. Fırat arkadaş güzel bakar güzel yapardı, bundan kaynaklı değer ve emek vererek çalışmalara katılırdı. Yoldaşları ve bir bütünen tüm parti değerlerine yaklaşımı son derece hassastı ve değer verirdi, bunun için her anını emekle bütünleştirerek yaşırdı. Onun için yaşam tarzı olan Gerillacılık, öğrenmesi gereken şeylerin en başında gelen temel husustu. Gerillacılık konusunda her zaman en önde olmak istiyordu, her anlamda kendini geliştirmek ve büyötmek istiyordu. Tabi yaşamdaki disiplininden, fiziki özelliklerine, üslubundan, genel kültürel özelliklerine kadar gerillacılık onun için bir tutkuydu. Bu katılımı ve duruşu arkadaşlara büyük bir güven verdiği için yeterli tecrübesi olmasa da en zorlu koşullarda en zorlu görevlerde yer alıyor, bu temelde yürüttüğü her işi başarıyla yerine getiriyordu. Bu bağlamda Heval Fırat'ın ideolojik-örgütsel duruşu yanında askeri kişiliği de tüm arkadaşların ilgisini çekiyordu.

Fırat arkadaş dağ yaşamında ve mücadelesinde uzun bir süre geçirmemesine rağmen kendisini Apocu fedai militan olmanın ölçüleriyle bezemiştir. Apocu militanlığın özü olan fedailikle yaşıyor, mücadele ediyor, direniş kesiliyordu. Duruşuyla PKK'li olmanın sırrını çözmüştü. PKK'li olmak için uzun zamanlara gerek yoktu. Fırat arkadaş kısa

zamanda Apocu ruhu kuşanarak bunu ispatlamıştır. Şehadeti de bu fedai ruhun zirveleşmesi sonucu gerçekleşti. Yoldaş yoldaşın alnını yıldızlara değdiren sözüne hâle getirmedir. Yoldaşı için hiçbir kaygıya kapılmadan canını ortaya koyan fedailerin mirasının genç temsilcisi oldu. Ölüm böylesi anlarda vız gelir tırıs giderdi. Yoldaşının yaralı olduğunu duyduktan sonra Fırat arkadaş düşman tekniği altında her şeyi göze alarak öne atılır. Bir an önce yaralı yoldaşa ulaşmak için çabalarlarken düşman saldırısı sonucu şehitler kervanına katıldı.

Hakikat ve özgürlük mücadelesinde Kürdistan gerillasının geldiği aşama, katettiği gelişmenin en açık duruşunu, en çok tutkusu olduğu gerillacılığı ile ispatladı Fırat arkadaş. Özgürlük mücadelesine katıldığı ilk günden itibaren pratikte pişerek geliştirdiği öncülüğüyle, imrenilecek sorumlu duruşu ve adanmışlığın yüz akı olan pratiğiyle Kürdistan Apocu gençliğinin seçkin bir temsilcisi ve militanı oldu Fırat arkadaş. Golgota yolcusu değildi Fırat arkadaş, düşmanı bekleyen değil, üstüne yürüyen olmuştur ölümü öldürmüş olmanın fedai heybetiyle.

“APOCU militanlığın özü olan fedailikle yaşıyor, mücadele ediyor, direniş kesiliyordu”

**2023 MÜCADELE YILINDA ÜNİVERSİTELER
FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ KALELERİ OLACAKTIR**

**ÖZEL PSİKOLOJİK SAVAŞIN KARAKTERİ VE KARŞI
MÜCADELE GÖREVLERİ**

2023 MÜCADELE YILINDA ÜNİVERSİTELER FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ KALELERİ OLACAKTIR

Fırat Zîlan

Her oluşum süreçlerini ele aldığımızda tarihsel gelişim aşama süreçlerini bilmekte fayda vardır. Üniversitelerin kuruluş amacını ve süreçlerini araştırmak bu anlamıyla önemli olmaktadır. Tarihsel kuruluş amacını bilmek anı anlamamızı sağlayacaktır. Kapitalist modernite tarafından nasıl çarpıtıldığı, sistemin kendi iktidarı doğrultusunda nasıl kullanıldığı daha iyi anlaşılacaktır. Üniversiteler, öyle sistem içinde kullanıldığı gibi özgür yaşam inşa amacından öte tam aksi olan kendi iktidar olgusunu daha da derinleştirme ve hâkim kılma amaçlı kurulmuştur.

Uygarlık öncesi ve sonrası toplumlar için bilgi ve bilim ahlaki-politik toplumun bir parçasıyken bulunduğumuz sistem içinde karşıt bir duruma evrilmiştir. Kapitalist modernite sistemi içinde kurulan üniversitelerin ilimin ve bilmenin yeri olarak tanımlanmasının hakikatten ne kadar uzak olduğunu günümüzde üniversite

öğrencilerine sunulan çarpık yaşamlardan görmekteyiz. Bilmek, öğrenmek demek bir bilincin uyanışı anlamına gelmektedir. Yani toplumsal baskılar karşısında durmayı, refleks oluşturmamayı, duyarlılığı gerektirmektedir. Bilinç; bilmeyi, öğrendiklerini harekete geçirmeyi gerektirir. Nitekim günümüzde öyle yaşanmadığı görülmektedir. Bireysel özgürlük adı altında sadece kendi yaşamını düşünen, sahte bir yaşam, ahlaki politik toplumdan uzak bir yaşam dayatılmaktadır. Bu ise en çok üniversite öğrenci gençliğine karşı geliştirilmektedir.

Özgürlük, insan yaşamının en kıymetli, değerler ve anlamlarla dolu ifadesiyken şimdilerde ise sistemin liberal dayatmalarıyla en fazla çarpıtılan, sistemin ağzından düşürmediği demagogik bir sakıza dönüşmüştür. Üniversiteye giden her kişi özgür yaşayacağı düşüncesiyle, konforlu bir yaşam sloganları ile inandırılmak istenmiş, toplumsal yaşam

gerçekliğinden uzak tutulmaya çalışılmaktadır. Özgürlük, bireylere indirgenecek bir yaşam biçimi olarak düzen içinde sunulmaktadır. Özgür yaşam, toplumsal bağları en güçlü biçimde koyarak, ahlaki-politik ölçülerden oluşmaktadır. Her insanın yaşam amacı üniversite okumak, meslek sahibi olmak bireysel refah üzerine koşullandırılarak bir yaşam tarzı olamaz. Dikkat edelim her gencin üniversite okuma nedeni kendi ayakları üzerinde duracağı parayı elde etme, bireysel özgürlüğünü de bu temelde ele almaktır. Bütün yaşamı boyunca kulu kölesi olacağı para sistemini tam olarak görmemektedir. En başından belirttiğimiz gibi tarihte akademi, ilim yerleri hangi amaçla kuruluyken günümüzde bütün yaşamını iktidarın kulluğunu, köleliğini yapacağı, böylesi bir sisteme hazırlayacağı yere dönüşmüştür.

Tabi üniversitelerin toplumsal tarihsel karşılığını unutmamak lazım. Toplumda

idea etmektedir. Yalan üzerine kurulu bir sistem içinde doğru bir yaşam kurulmadığını hepimiz bilmekteyiz. Üniversiteden mezun olmuş bir bireyin güzel, özgür bir yaşam kurması safsatadan öte bir şey değildir. Böyle bir yaşam hayalini kurma istemi "Para komutanın" peşinde koşan gönüllü bir köle dışında başka bir şey olmayacaktır.

Önder APO: "Ulus-Devletin yeni tapınağı, üniversiteler başta olmak üzere okul yapılarıdır." derken iktidarın temel amaçlarını çok net ortaya koymaktadır. TC devletinin kuruluş aşamasından bugüne kadar değişen hükümetin kendi iktidar yapısına göre üniversiteleri nasıl değiştirdiğini görmekteyiz. Son olarak AKP-MHP'nin üniversiteleri getirmiş olduğu noktaya bakalım. İslami kılıf adı altında milliyetçi, faşist üniversiteler oluşturma peşindedir. Özel savaş hükümeti olan AKP'nin üniversitelere uyguladığı

"Özel savaş hükümeti olan AKP'nin üniversitelere uyguladığı özel savaş hiçbir süreçte bu kadar fazla ve açık uygulanmamıştır"

üniversite okuyan her bireyin kendini dinletmede, öncülük ve otoritesi olmaktadır. Halk içinde üniversite okuyan bireye her şeyin en doğrusunu bilir gözüyle bakılmaktadır. Bunun temel kaynağı doğal toplumlarda bilginin, bilmenin toplumda bir karşılığının olması, toplumsal özden kopuk olmamasıdır. Bilgi ve bilmenin toplumun hayati çıkarları dışında kullanılmadığı gibi bir saygınlığı vardı. Devlet sistemli üniversitelere baktığımızda yani günümüzdeki karşılığı ise tamamen iktidarın kendi amaçları için kullandığı kışla yuvaları olmaktadır. Nasıl ki ordu-larda devlet iktidarını, zihniyetini korumak amaçlı askerler yani sistem jandarmaları yetiştiriliyorsa üniversitelerde bu amaçla kullanılmaktadır. Kapitalist modernite kendi sistemini kurma, geliştirme amaçlı en fazla sistem elemanlarını burada yetiştirmektedir. Kendi tekellerinde çalıştıracağı köleleri burada yarattığı sahte özgürlük adı altında bir hayat sunduğunu

özel savaş hiçbir süreçte bu kadar fazla ve açık uygulanmamıştır. Üniversiteler üzerinden uygulanan bu özel savaş ile toplum dizayn edilmek istenmektedir. Neredeyse toluma karşı uygulamak istediği her ahlak dışılığı üniversiteler üzerinden meşru kılmaya çalışmaktadır. Genç kadınlara yapılan tecavüz sonrası faili meçhul ölümleri, ajanlaştırma, fuhuş, kanyunlarla kendi kadro yapısını oluşturma, açlık ile terbiye etme yöntemlerini öncelikle üniversiteler üzerinden uygulamaktadır. Şimdi bu toplumu tasarımılamak değil de nedir? Burada yaşanan daha kötü durum ise hiçbir şey olmamış gibi var olan duruma alışıp devam edilmesidir. Hiçbir süreçte, halka yönelik, üniversitelere bu kadar zulüm olmamıştır. Ortaçağ engizisyon, istiklal mahkemelerinde idam edilen insanlarla, her gün zindanlarda ölümlerin yaşanması arasında ne fark var. Düşüncelerinden kaynaklı zindanlarda çürümeye bırakılan insanlara

*"Hem genç kimliğin yoğunlukta bulunması
hem de sistemin kendi ağlarını öreceği alanın
özellikle üniversite olması açısından düzenin
temel hedef haline getireceği yer olarak
görmesi kaçınılmaz olmaktadır"*

bugün aynı şey uygulanmıyor mu? Üniversitelerde kendi düşüncelerini dile getirdiği için yargılanan, cezaevinde olan binlerce öğrenci var. Burada yapılmak istenen ulus devlet zihniyeti ile kendi tapınaklarını kurmaktır. AKP- MHP üniversitelerde kendi tapınaklarını, faşist zihniyetini oluşturuyor.

Özgürlüğe yürüyen, özgürlük arayışı olan bir gençliği tutmak zordur. Sistemler her daim daha etkili olma adına gençliği kendi çıkarları çerçevesinde kullanmışlardır. Bunun yanında gençlik sistemlerin başına en başta bela olan kesimdir. Tarih boyunca bu çok iyi bilindiği için, eğitim adı altında gençlik kurban edilmekten tutalım, akla hayale gelmez uygulamalara tabi tutulmuştur. Hiyerarşik toplumun yükselişinde kadından sonra gençliğin bu duruma düşürülmesi belirleyici rol oynar. Gençliği kontrole alan düzenin kendini en güçlü hisseden düzen sayması boşuna değildir. Daha sonraki devletçi toplum sistemlerinin tümü gençliğe benzer bir uygulamayı dayatmışlardır. Zihni böyle yıkanan gençlik her işe koşturulabilir. Savaş dahil en zor işi meslek edinebilir. En önde tüm zor işlere sürülür. Özcesi sistem ve iktidarların zaaf

ve gücünden kaynaklanan gençliği bağımlılaştırma ve güdüleme ilişkisi hızından ve yoğunluğundan hiç kaybetmeden hakim sistemlerin en güçlü sürdürücüleri kılınmışlardır. Gençlik sadece yıllar yahut ömür ile tanımlanan fiziki bir olay değildir, toplumsal bir olaydır. Tıpkı kadınlığın fiziksel değil toplumsal bir olgu olması gibi. Bu iki olay üzerindeki çarpıtmaları kaynağına inerek açığa çıkartmak ve yine özellikle üniversitenin bu durum ile ilişkisini açığa çıkarmak önemlidir. Üniversite dediğimizde ilk akla gelen bütün yapının gençlik yapısında olmasıdır. Hem genç kimliğin yoğunlukta bulunması hem de sistemin kendi ağlarını öreceği alanın özellikle üniversite olması açısından düzenin temel hedef haline getireceği yer olarak görmesi kaçınılmaz olmaktadır. Bütün sistemsel kriz denemelerini orada denediği gibi kendisi açısından mikro toplum alanı olarak görmektedir. O açıdan üniversitelerin sistem içinde ki stratejisini anlamadan ona göre rota belirleme böylesi kirlî, ahlaksız, insanlık dışı sistemin çarkı olmaktan kendimizi kurtarmanız imkansız olmaktadır. Bu anlamıyla daha derinlikli çözümlenmeye, değerlendirmeye buna

karşın mücadele tarafı belirlemek mutlak aciliyet gerektirir.

Ütopik sosyalistlerden bilimsel sosyalistlere, anarşistlerden feminist, ekolojik hareketlere ve 68 Gençlik devrimine kadar bütün bu çıkışlar gençlik öncülüğünde olduğu gibi üniversitelerde başlamış olması tesadüf değildir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi sistem en fazla iktidarını üniversiteler üzerinden kurmak istese de temel çelişkilerin yaşandığı yer üniversite gibi okul mekanları olmaktadır. Üniversitede bulunan her birey toplum ve iktidar çözümlemesini doğru çerçevede ele alır çözümler ise devlet endeksli üniversitelerin ahlaki politik toplum karşıtı olduğunu anlayacaktır. O nedenle üniversiteler, okulların temel araştırma yerleri olmadığını, toplumu yok etme amaçlı devlet iktidarının kendini resmileştirdiği kurum olduğunu daha net üniversitelerde gözlemlemektedir. Dolayısıyla sistem çelişkisi en net buralarda yaşanmasından kaynaklı bire bir fark edenler üniversite öğrencileri olmaktadır. Sistem karşıtı çıkışların kaynağının üniversite olması daha net gözlem ve yaşanmasıyla alakalıdır. Daha sonra bu çıkışların düzen ile

üniversiteli olmaktadır. Önder Apo'nun özellikle partimizin ilk grup kadrolarının üniversiteli ve üniversitede olması, örgütlülüğü oluşturmaları sistemin merkezi sisteminde darbeyi vurmuştur. Sistem içinde devrimci örgütlülüğü sağlayarak hala nasıl olduğunu anlayamayan TC faşist devletine tarihsel intikam dersini vermiştir. Hala devam eden bu mücadelenin bu kadar köklü ve yenilmez olmasının temel sebebi ideolojik derinliği olmasıyla alakalı olduğu kadar ilk nerede başlamış olması da etkili olmaktadır. Partimize katılan bir çok kişinin üniversite kökenli olması tarihsel bir gelenekten öte partimizin toplumsal ve ilerici sistem olarak tercih edilmesiyle alakalı olmasıdır. Zaman zaman özel savaş olarak devletin yürüttüğü yöntemlerden biri sözde partimizi tercih edenlerin yoğunlukta umudu kalmamış, sınıfsal ele alarak, küçümseyerek köylülerin katıldığını belirtmektedir. Bunu öylesine belirtmemektedir. Bunu söylerken sistem olarak gerici ve sadece böyle kesimleri etkileye bildiğimizi söylemek istemektedir. Elbette ki partimize köylüsü, işçisi, öğrencisi katılmaktadır. Öyle düşmanın söylediği gibi sadece bir yerden katılım olmamaktadır. Sistemin en

"Ütopik sosyalistlerden bilimsel sosyalistlere, anarşistlerden feminist, ekolojik hareketlere ve 68 Gençlik devrimine kadar bütün bu çıkışlar gençlik öncülüğünde olduğu gibi üniversitelerde başlamış olması tesadüf değildir"

özleştikten öte sistem karşıtı olmaları devrimsel çıkış olduğunu gösterir. 68 gençlik devrimsel çıkışı bunun en büyük örneklerinden olmaktadır. Dünyayı sarsan 1968 gençlik kültür devriminin bu kadar etkili olmasının temel sebebi hem gençlik hem de üniversiteli öğrencilerden oluşmasıdır. Bu devrimin en belirleyici özelliği sistem karşıtı olduğu gibi aynı zamanda küresel bir eylem tarzına dönüşmesi ve eylemde sürekliliği yaratmış olmasıdır. Yine partimizin tarihine baktığımızda ilk grup aşamasından, örgütlenme dönemlerine kadar birçok kadrosu

etkili olduğunu düşündüğü üniversitelerde daha fazla katılım olmaktadır. kaldı ki partimize katılan her birey bir bilinçle katılmış olmaktadır. Toplumsal farkındalık ve düşman zulmüne karşı duyduğu öfke ile katılmaktadır. Bilakis sistem içinde yaşamayacağını anlayan, umudu, yaşamı partimizde gören Önderlik ideolojisini tercih etmektedir.

Bu süreci özellikle bu yılı genel olarak üniversiteler açısından değerlendirdiğimizde böylesi çetin süreç karşısında hareketlilik olsa da yetersiz kaldığını belirtebiliriz. Özellikle bu yıl yapılan eylem

"Üniversite gençliği kendini Önderliğe, halkımıza ve gerillaya karşı yapılan saldırılar karşısında da sorumlu görmelidir"

ve örgütlülük çerçevesinde üniversitelerde bir hareketlilik vardı. Bazı eylemleri belirtmek gerekirse; Boğaziçi direnişi, Enes Kara eylemleri, Barınamıyoruz, yurtsuzlar hareketi, KYK borçlular hareketi, Sibel Ünlü intiharı eylemleri, Demokratik Öğrenci Meclis ilanı, newroz kutlamaları mayıs ayında yapılmış olan çalıştaylar ve son olarak İstanbul ve Wan'da yapılmış olan çalıştaylar ile alanlarda bir hareketlilik oluşturdu. Nitekim düşmanın üniversiteler üzerinde ki bu kadar yoğun baskılarını ele aldığımızda yapılan eylemler yetersiz kalmaktadır. Düşman hiç olmadığı kadar bu süreçte faşist ve özel savaş saldırıları pervasızca uygulamıştır. Üniversitelere yaptığı genel operasyonlar, tutuklamalar Kürt öğrencilerine faşist saldırılar, yurtlara yapılan son genelge, yurt ve yemekhanelere yapılan % 71 artış, kayyım atamaları gibi sayamayacağımız bir çok yönlü saldırılar ile üniversiteleri kendi hakimiyetlerinde tutmak istemişlerdir. Sadece üniversitelere yapılan saldırılar karşısında

da üniversite gençliği kendini sorumlu görmemeli. Önderliğimize, halkımıza, gerillaya yapılan saldırılar karşısında da kendisini sorumlu görmelidir. Bu son süreçte özellikle Önderlik tecridine, gerillaya karşı kullanılan kimyasala, Rojavaya yönelik işgal saldırıları karşısında kendini sorumlu görmek, yurtseverlik görevi olmaktadır. kendini yurtsever olarak tanımlayan her üniversite gençliği bu anlamıyla sorumluluğunu yerine getirmelidir. Son süreçte yurtsever üniversite gençliğinin Wan, İstanbul, Dersim gibi alanlarda Önderlik tecridini, kimyasal kullanımını, işgal başlıklı konularla yaptığı çalıştayları selamlıyor ve anlamlı buluyoruz. Böylesi gündemlerle üniversite gençliğinin bunları tartışması, düşmana karşı bilinç çalışmalarının yürütülmesi elbette önemlidir. fakat sadece çalıştaylar ile yeterli kalmamak gerekir. Her yerde eğitim bilinçlendirme çalışmaları ve alanlarda eyleme geçmeliyiz. Daha fazla örgütlülük sürekli eylem sloganı ile hare-

kete geçmeliyiz.

Bizler bu süreçte faşist saldırı ve özel savaş uygulamalarını rutin bir dönem olarak ele alırsak çok ciddi yanlışlara düşeceğimizi bilmeliyiz. bu kadar faşizm karşısında sadece kısa süreli protesto ve lokal sayılarla eylem düzenleyerek faşizmi yenilgiye uğratamayacağımızı bilmeliyiz. Bu uygulanan saldırılar ile hükümet kendi faşist zihniyetini kurmak istemektedir. Düşmanın özellikle bu tür saldırılarını sadece üniversiteler üzerinden uygulama stratejisi aslında bütün toplumu kapsamaktadır. Bu uygulamalarla nasıl ki kendi sistemini üniversiteler üzerinden dizayn ediyorsa, toplumu ise ona göre dize getirmeyi hedeflemektedir. Düşmanın üniversiteler üzerinde ki hakim olma durumu aynı zamanda toplum üzerinden hakimiyeti anlamına gelmektedir. Bu saldırılar bir sistemin, bir stratejinin amacı çerçevesinde yapılmaktadır. Her şey

açıdan faşist saldırılar, baskılar, düşmanın panzeri, polisi bizi korkutmamalıdır. Bizler doğru örgütlenir sürekli eylem içinde olursak faşizm bizden korkacaktır. Biz değil onlar bizden korkmalı. Yeter ki bizde ki gücü görüp, inanmalıyız.

En faşist, gerici olarak tanımladığımız İran devletinde bile ayladır devam eden eylemlerin öncülüğünü üniversite öğrencileri yürütmektedir. Bu durum İran gibi faşist bir devleti bile korkutmuştur. Her yer halk serhıldanlarına dönüşmüş durumdadır. Nasıl ki parti mücadelemiz "Kürdistan sömürgeci" sözü ile mücadelemizin çıkış nedeni ise bugün "JİN JİYAN AZADİ" sloganı ile mücadelemiz bedene bürünmüştür Bir söylem, bir slogan ile mücadeleye kenetlenen bir halk Önderlik mücadelesinde, hakikatinde amansız savaşçılığında gördü. Bizlerde bu hakikatle mücadele etmeli, tarihe öncülük etmeliyiz. Kimseden deil kendimizden başlayarak

"Bizler de kendi bulunduğumuz üniversitelerden başlayarak her yerde serhıldan başlatabiliriz"

oldukça hesap edilerek yapılmaktadır. Gençliğini kaybetmiş bir toplum yenilmekten öte varlığını kaybetmiştir. Faşizm saldırı hedefinin bu kadar derinlikli ve yoğunlukta gençlik olmasını böyle algılamak gerekir. Aslında yıllarca kalıcı olarak sürdürülecek, iktidar ve sistem oluşturulmaya çalışılmaktadır. Kendi sistem kadrolarını üniversite ve okullarda yetiştirmeyi hedeflemektedir. Yani halkına karşı ihanetçi, ajanını eğitmeyi hedeflemektedir. O nedenle en başından belirttiğimiz gibi bu saldırıları kesinlikle sıradan ele alan yaklaşımlar olmamalıdır. Yapılacak her eylem, direniş bu kapsamda ele alınarak örgütlülüğü oluşturulmalıdır. Sistem karşıtı örgüt veya direnişlerin sürece damgalarını vurmalarının kaynağı sürekli eylem içinde olmalarından almaktadır. Sürekli eylem ve örgütlülük içinde olmak sistemi korkuttuğu gibi geri çekmeye de mecbur kılacaktır. Bunu unutmamak lazım nasıl ki kapitalist modernite sistemini oluşturmayı üniversiteler üzerinden hedeflemiş ise de kendi açısından elinde patlayacak bir bomba olarak görmektedir. O

eyleme geçmeliyiz. Birileri değil bizler yapmalıyız. PKK destanı böyle başladı ve şimdi milyonlara vardı. Bizlerde kendi bulunduğumuz üniversiteden başlayarak her yerde serhıldan başlatabiliriz.

Bu temelde Üniversitelerden ilkokullara kadar dayatılan eğitimler öz ve biçim olarak bireye, toplumdan kopmuş, yozlaşmış bir gençlik yapısı, devlet ve hiyerarşi güdümlü insan oluşturmayı esas aldığından, bu tip eğitim ve öğretimin tuzaklarını ve aldatmacalarını aşmak temel hedefi içinde olunmalıdır. İnsanı ve toplumu tarihsel gerçekleriyle tanıttıran, anı özgür kılarak geleceğe taşıyan yeni bir zihniyet devrimi içinde özümseyip yaşamsal kılınmalıdır. Bu temelde 2023 yılının üniversite gençliğinin alanlarda eylemlerde olması inancıyla yeni yılınızı şimdiden kutluyor, yeni mücadele yılında üniversiteleri direniş kalelerine dönüştürmeye çağırıyoruz.

ÖZEL PSİKOLOJİK SAVAŞIN KARAKTERİ VE KARŞI MÜCADELE GÖREVLERİ

Serhildan Garzan

Özel savaş, bir bütünün toplumun tamamına karşı yürütülen sınırsız, kuralsız ve ahlaksız bir savaşımı ifade eder. Mevcut karakteri ile tanımladığımız özel savaş gerçekliği, en başından itibaren gelenek ve kültür olarak köksüz, tarihsiz, talancı, gaspçı, komplocu ve hırsız olan faşist tc devletinin karakterine doğal bir uyum sağlamasında dolayı bu savaşı en ahlaksız ve sınırsız düzeyde yürütmesi hiç de şaşırlacak bir durum olmamaktadır. Sömürü, talan, gasp, soykırım, hırsızlık ve komploculuğu karakter olarak yaşayan bir devletin aslında tüm insanlık ve onun toplumsal değerlerinin düşmanı yapmaktadır. Faşist tc devleti tam da bu karakterin bir gereği olarak kendini pazarlama karşılığında özel savaşa öncülük eden diğer tüm güçlerin de bu özel savaş tecrübelerini kendinde toplamaya çalışmaktadır. Çünkü bu düzeyde yürüteceği özel savaşı kendisinin varlık koşulu olarak görmektedir.

Faşist tc gerçekliğinde özel savaş, Kurdistan'a yönelik soykırım, asimilasyon, inkâr ve imha politikaları biçiminde somutlaşmaktadır. Bu kapsamda halkın tarihsel birikimleri, toplumsal belleği, dili, kimliği ve kültürünü kırımdan geçirmek istemektedir. Asimilasyonla başkalaşıma uğratma, inkârla köksüzleştirme, korku ile köleleştirme ve açlıkla terbiye etmeye dayanır. Halkı özelde gençliği ve kadını; siyasi, sosyal, kültürel, ekonomik, fiziki, moral ve ahlaki yönden çökerterek soykırıma uğratmak, bir özel savaş stratejisi olarak uygulanmaktadır. Özel savaşın en temel hedef ve amaçlarından biri de toplumu özelde de gençliği ahlaki değerlerden mahrum bırakarak ve maneviyatsız bırakarak, gençlikteki direnme ve mücadele dinamiklerini ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Çünkü mevcut kirli özel savaş rejimi bir toplumu çürütmenin, yozlaştırmanın temel

dinamiklerinin gençliği bu temelde bozmak ve yozlaştırmaktan geçtiğini çok iyi bilerek bu savaşın hedef tahtasına gençliği koymaktadır. Tüm yönelimlerini buna göre gerçekleştirmektedir. Çünkü bu kirli özel savaş, bir soykırım savaşıdır. Bu temelde tarihsel gelişim aşamasında, toplumsal kimliğinden kopartılmış, köksüzleştirilmiş, kimliklizleştirilmiş ve her türlü kötülüğe açık kişilikler yaratmak istemektedir.

Bir insana veya topluma hükmetmenin, onu kendi egemenliği altına almanın ve köleleştirmenin belirgin iki temel yöntemi vardır. Bunlardan biri şiddet, zor ve korkuya dayalı olarak kişiyi sindirme-etkisi-zleştirme ve köleleştirmedir. Diğer ise yalana, hileye ve kandırmaya dayalı ikna üzerinden düşünsel köleleştirmedir. Sömürgeci soykırımcı faşist tc, Kürdistan toplumu ve gençliği üzerinde bu her iki yöntemi de devlet olmanın tüm kudretini ve kerametini son kerteye kadar seferber ederek uygulamıştır ve bunu tüm savaş argümanları ile devam ettirmektedir.

Heval Abbas bir televizyon programında yürütülen özel savaşın düzeyi ve karakterini şu şekilde ifade etmektedir. "90'lı yıllarda gerillaya katılımları Önderlik değerlendirirken özel savaş üzerinde çok durdu. 'Özel savaş gençliği' diye tanımlamalar yaptı. Özel savaş kişiliği, özel savaş özellikleri. Özel savaş sisteminin okulda, sokakta gençlere kazandırdığı zihniyet, tarz ve davranışlar vardı. Bunlar çok kötüydüler yani çok bireyci, çok bencil, toplumdan çok kopuk, çok maddiyatçı ve çok hileci; bahsedilen özel savaş böyleydi. Bunları eleştirdi ve eğitimi bunlara karşı geliştirdi. Şimdi de özel savaşa dair yapılan değerlendirmeler hâla da geçerlidir. Yine özel savaş var, daha da derinleştirilmiş bir özel savaş,

ama bu uluslararası komployla, 15 Şubat komplosuyla İmralı işkence-tecrit ve soykırım sistemiyle birlikte yürütülen bir özel savaş. Onunla birlikte ele almak gerekiyor. Bu anlamda gençliğe dönük düşman saldırıları çok tahripkar, özel savaşın çok ötesinde, komploya dayalı bir özel savaş, İmralı işkence ve tecrit sistemine dayalı bir özel savaş; öyle ki hiçbir umut bırak-

mayan, gelecek göstermeyen, hep karamsar, kötümser kılan aşırı bireycileştiren, maddiyatçılaştıran bir özel savaş var. Bazılarını Türk kültürel soykırım ve asimilasyonu ile kendine alıyor tam bir köle gibi kullanmak üzere, onun dışındakilere de kendine

"Çok bireyci, çok bencil, toplumdan çok kopuk, çok maddiyatçı ve çok hileci; bahsedilen özel savaş böyleydi"

karşı devrime katılmasın diye her türlü özel savaş saldırısını yapıyor, komplocu saldırısını yapıyor, uyuşturucu, fuhuş, bireycileşme, maddiyatçılık, her türlü yozlaştırıcı ve bitirici bir saldırı var."

Önder Apo "insanı insan yapan en büyük etkenlerden bir tanesi, yaşadığı toplumun kültürüne, tarihine, toplumsal ahlak ve geleneklerine yönelik duyduğu aidiyet olmaktadır" der. TC'nin uyguladığı özel psikolojik savaşın en önemli hedeflerinden biri de Kürt halkının aidiyet duygularını köreltmek, parçalamak, kendine, tarihine, kimlik ve kültürüne yabancılaşmasını sağlamak ve kendine düşman haline getirmektir. Kürdistan gençliğine bir toprak ve ülke gerçekliğine ait olmayı, bir halk ve toplum gerçekliğine tabi olmayı adeta özgürlüğün kısıtlanması olarak benimsetip köksüzlük ve aidiyetsizliği özgürlük diye kavratılan bir duruma getirmeye çalışmaktadır. Kürdistan gençliği içerisinde belli bir sayıda da olsa "Annem ve babam Kürttür diye, yada Kürdistan'da doğdular diye ben de Kürt yada Kürdistan'lı olacağım diye bir zorunluluk yok, bu benim tercihim değildi"

diyecek duruma getirilmiştir. Hatta bunu kavramlar ve tanımlar düzeyine dahi indirgemıştır. "ben dünya vatandaşıyım" gibi sahte ve uydurma tanımlarla özgürleştiği ve evrenselleştiği gibi çarpık

İkincisi açlıkla, işsizlikle yüzyüze bırakmaktır."

Toplumu, özellikle gençliği ve kadını örgütsüz bırakmak, varolan özgürlüğünü dağıtmak iktidar güçlerinin en temel hük-

*"Kurdistan gençliği içerisinde
bu kadar yaygınlaştırılan fuhuş,
uyuşturucu, ajanlaştırma ve
işbirlikçilik de bu örgütlülüğün
zayıflamasının sonucu olarak
ortaya çıkmaktadır"*

ve ucube bir düşünce ve duygu inşa edilmek istenmektedir.

Önder Apo: "Asimilasyon kavramı uygarlık toplumlarında iktidar ve sermaye tekellerinin kölelik statüsü altına aldıkları toplumsal grupların üzerine uyguladıkları ve kendi eki, uzantısı durumuna indirmek için tek taraflı ilişki ve eylemini ifade eder. Asimilasyonda esas olan, iktidar ve sömürü mekanizmasına en az maliyetle köle oluşturmaktır. Asimile edilen grubun öz kimliği ve direnci dağıtılıp kırılarak hakim elit içinde, hizmetlerine en uygun kölelerin derlendiği konuma düşülür. Burada asimile edilen köleye düşen temel işlev, efendisine mutlak benzeşme, eki veya uzantısı olma uğruna her tür çabayı göstererek kendini kanıtlamak ve böylelikle sistemde kendine yer yapmaktır. Başka hiçbir çaresi yoktur. Yaşayabilmek için eski toplumsal kimliğini bir an önce terk etmek, efendilerinin kültürüne kendini en iyi şekilde adapte etmek tek seçenekolaraksunulmuştur. Asimilasyonu yaşayan toplum en uysal, en çalışkan ve uşaklıkta yarışan vicdansız, ahlaksız ve zihniyetsiz insan taslaklarından oluşur. Özgürce hiçbir karar ve eylemi yoktur. Tüm toplumsal kimlik değerlerine ihanet ettirilmiştir. Hakim elit, asimilasyon toplumuna bu kimliksizliği dayatmak için iki temel silah kullanır; birincisi çıplak fiziki zor'dur. En ufak isyan ve başkaldırıda imha kılıcı başında sallanmaktadır.

metme yöntemidir. Şunun çok iyi bilincine varılmalıdır ki tanımladığımız ve ortaya koyduğumuz tüm özel psikolojik savaş yönelimleri, örgütlülüğü dağıtılmış bir toplum ve gençlik üzerinde ancak bu kadar etkili olabilir. Örgütlü yaşam, disiplin ve tutarlılık toplumun psikolojisini büyük oranda etkiliyor. Çünkü yaşamda bozukluk, örgütsüzlük, tutarsızlık ve sahte gündemler gençliğin ve toplumun da psikolojisinin bozulmasını sağlıyor. Bunun sonucu olarak gençlikte git-gel psikolojisi oluşurken, yaşamda amaçsızlık ve hiçlik bir felsefe gibi hayat buluyor. Ne için yaşadığına ve bir şeyi, kimin ve niçin yaptığına dair belirsizlikler oluşuyor. Sahte gündemler, gücün ve enerjinin düşman hizmetinde kullanılmasına neden oluyor. Kurdistan gençliği içerisinde bu kadar yaygınlaştırılan fuhuş, uyuşturucu, ajanlaştırma ve işbirlikçilik de bu örgütlülüğün zayıflamasının sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Yani örgütlülüğün zayıflamasının sonuç itibari ile ne kadar büyük tahribatlar yarattığı bu gerçeklikten çok net anlaşılmaktadır. Bu yüzden özel savaşı boşa çıkarmanın en temel gerçekliği kendini bilinçlendirme ve örgütlülüktür. Kendi örgütlülüğünü sağlamış, bilinçlenmiş bir gençlik tüm bu özel psikolojik savaş saldırılarını bertaraf edebilir. Bilinçli ve örgütlü bir gençlik, kadın ve toplum özel savaşın yalan, hile, kandırma, korkutma ve şiddet saldırılarını

her şekilde boşa çıkarabilir. Çünkü bilinçli insan ne bastırılıp korutulabilinir ne de kandırılıp aldatılabilir. Bu yüzden kendini bu kirli özel psikolojik savaş karşısında her anlamıyla eğitip, donatmak, Önder Apo'nun düşünceleri ile kendini örgütlü ve eylemli kılmak Kürdistan gençliğinin ve tüm gençliğin en yaşamsal görevidir.

Köleleşme öz savunmasını kaybetmekle, öz savunmayı elden bırakmakla başlayan bir

bunun tam tersidir. Çünkü tüm iktidar ve devlet güçleri tarafından yürütülen bu kirli savaş kendi varlıklarını sürdürebilmenin en temel argümanı olarak yaşamsal görülmektedir. Yani kendi varlıklarının

"Bu faşizmi, soykırımcı özel savaş rejimini bitirecek güç bilinçli, örgütlü ve eylemli öncü gençlik, kadın ve toplumdur"

devamı ve gerekliliği olarak böyle bir savaş yürütmeye mecburdur. Çünkü özel savaş, esas olarak güçler dengesinin egemen güçler aleyhine bozulmaya başladığı koşullarda ortaya çıkar, bu sebeple özel savaş yoluyla 'istikrar' yeniden oluşturulmak istenir. Bu gerçekliği en açık ve en güçlü biçimiyle PKK'nin 45 yıllık destansı direnişinde görmekteyiz. Tüm varlığını seferber ederek

süreçtir. Öz savunmasını yapmayan, kendine yapılmaya çalışılanlar karşısında öz savunmaya geçmeyen kişi ve toplumlar köleleşmeye, çürümeye, yozlaşmaya ve bitmeye mahkumdur. Bu temelde Önder Apo'nun, "Devrimci Halk Savaşı; Varlığını Koruma ve Özgürlüğünü Sağlama Savaşımıdır" belirleme ve tespiti tüm Kürdistan toplumu, gençliği ve tüm insanlık açısından kendi değerleri ve kökleri üzerinden var olmanın temel yaşamsal ilkesidir. Tüm bu kirli özel soykırım savaş karşısında öz savunma temelinde kendini eğitip örgütlemek, yurtseverlik bilinci ve değerlerini edinmek, faşist soykırımcı tc devletine karşı kendini her an eylem halinde tutmak, Kürdistan gençliğinin en temel görevidir.

Şu gerçekliğin çok iyi bilince çıkarılması gerekir. Bu kadar yoğun ve kapsamlı özel savaş yürütmek durumunda kalmak bir güç ve güçlülük durumu değildir. Gerçeklik

siyasi, askeri, teknik, istihbarat, ekonomi, diplomasi ve dahil olduğu tüm uluslararası örgüt ve devletlerin desteğine rağmen çöküşün eşiğine gelmekten kurtulamayan faşist tc nin durumu bu gerçekliğin en açık ispatıdır. Bilim ve teknik çağının ulaştığı, teknik ve teknoloji silahlarının en son biçimi ve zirvesi olan kimyasal silahları bu kadar yoğun kullanmak zorunda kalması bir güç değil çaresizlik ve aciziyetin son çırpınmalarıdır. O yüzden bu faşizmi, soykırımcı özel savaş rejimini bitirecek güç bilinçli, örgütlü ve eylemli öncü gençlik, kadın ve toplumdur. Bunun karşısında soykırımcı özel psikolojik savaş ve onun rejimi olan faşist tc devleti ve ihanetçi işbirlikçileri yıkılmaya ve bitmeye mahkumdur.

Kemal Pîr

CPT VE AİHM'İN İKİYÜZLÜLÜĞÜ DEVAM EDERSE SAVAŞ KIZIŞACAK

Önder APO üzerinden bir halka uygulanan sistematik işkence her geçen gün yeni bir boyut kazanarak devam ediyor. Aslına baktığımızda Önder APO şahsında bir topluma, bir halka tecrit uygulanarak çürümüş, dibe vurmuş iktidar olgusu biraz daha ömrünü uzatmaya çalışıyor. Toplumun her türlü değerlerine saldıran bu sistem karşısında direnenleri cezaevlerine koyarak burada iradelerini kırmak, özgürlük arayışından alıkoymak istiyor. Bunu yaparken de her türlü hukuksuzluğa, adaletsizliğe ve ahlaksızlığa baş vurmaktan çekinmiyor. Türkiye'de artık

cezaevleri İmralı tecrit ve işkence sistemiyle birlikte her türlü insanlık suçunun işlendiği bir ortam haline gelmiştir.

Ceza İçinde Ceza Uygulaması Khk'larla Devam Ediyor

1999'dan 2022'e kadar 23 yıllık süreçte oradaki fiili uygulamalar zaman içerisinde yasal düzenlemeler haline getirilerek, pratik hayatta bütün hapisanelere yayılacak şekilde yansımaya başladı. İmralı bu anlamda bir prototip olarak değerlendirilerek, bütün

mahpusların nasıl bir şekilde tecrit edileceği, toplumdan izole edileceği bir şekilde ceza içerisinde ceza verileceği yöntem arayışları sonucunda bunların hepsi uygulanmada hayat bulmuş oldu. Burada özellikle hükümetin KHK'lerle hala bu uygulamaları devam ediyor. İnfaz Yasası'nın pandemi sürecinde hayata geçirilmesi ve orada daha önce olmayan uygulamaları, yasaları kriterlere uygun hale getirmeye çalışarak, ancak tamamıyla aleyhe düzenlemelerle eşitlik ilkesine aykırı bir şekilde hapisanede tutulanların hayatlarını tehlikeye koyacak, koşullarını olumsuz etkileyecek bir duruma getirdi. Bu da İmralı'da uygulanan fili faşist rejimin yansıması olarak önümüze çıkıyor.

Sadece 1 yıl içerisinde TC'nin işkence zindanlarında 85'ten fazla siyasi tutsak katledildi. Binleri aşan siyasi tutsak 30 yılın üzerinde hapis yatmasına ve en ağır kanser vb. birçok hastalıklı olmasına rağmen tedavi edilmiyor, tahliyeleri uzatılıyor. Tecrit sadece Önder APO'ya uygulanan bir tecrit değildir. İdeolojik, siyasi, toplumsal boyutu derin ve kapsamlı olan bir tecrittir. Bir halkın tecrit altında tutulmasıdır. Bir halkı soykırıma uğratma tecrididir.

İmralı'da Uygulanan İşkence Sistemi İlk Çağlardaki Düzeyi Aşmış

AKP-MHP faşist sistemi bugün İmralı'da Önder Apo şahsında uyguladığı tecrit ve işkence sistemi daha öncede birçok faşist iktidar döneminde uygulanmıştır. Faşist iktidarlar yakın tarihte birçok kez kendileri için tehdit olarak gördükleri önderleri benzeri koşullar altında rehin tuttu. Bu şekilde halkları önderliksiz ve ideolojisiz bırakarak kendi sistemleri içinde eritebileceklerini düşündüler. Bu önderler arasında Antonio Gramsci, Ernest Thaelmann, Nelson Mandela gibi isimler de bulunuyor. Antik Çağ'da Platon gibi bazı Yunan felsefeciler hapis cezasının da bir çeşit intikam yöntemi olarak kullanılabileceğini savundu. Yine cezaevleri ya da farklı bir deyişle ıslah evleri tarihçesi devletin ve iktidarın ortaya çıkışına kadar dayanıyor. Sümerler ve Babiller tarihte ilk suç ve ceza tanımını yapan uygarlıklar olarak bilinir. MÖ 1750 yılına dayanan bu tanımlar intikam çerçevesine dayanıyordu. Bu tarihlerden öncesine

baktığımızda devlete karşı işlenen suçları neredeyse tümünün cezası ise ölümle sonuçlanmıştır. Bu nedenle ilk cezaevleri, zindanlar cezanın infazına kadar suçlu olarak görülen kişilerin tutulduğu yerler olarak işlev görüyordu. Fakat mevcut durumda İmralı'da uygulanan işkence sistemi ilk çağları bile aşan bir düzeye ulaşmıştır.

Tecrit Sadece Bir Ceza Sistemi Değil İntikam Ve Teslim Alma Aracıdır

İktidarcı faşist güçlerin tarihten günümüze uygulamaya çalıştıkları tecridi bir ceza sistemi olarak göstermeye çalışsalar da aslında intikam, teslim alma ve halkın özgürlük arayışlarını yok etme aracıdır. Yine tecrit; korku ve dehşeti yaygınlaştırırken, sözde mahkum ve suçlu gördükleri kişiyi uyum ve itirafçılık dayatılmasına açık hale getirmektedir. Böylece ceza, özel olarak tutukluya ve genel olarak da topluma uyarı niteliğinde birbirini tamamlayan ikili işlev görmektedir. Ceza bahanesiyle tecrit uygulamalarının yaygınlaştırılması bundandır. Siyasi görüşlerinden özgürlük anlayışından vazgeçmeyen, taviz vermeyen ve boyun eğmeyenlerin tecrit hücrelerinde cezalandırılarak, teslim alınıp yok edilmeleri hedeflenmektedir. Tecritle cezalandırılan tutsaklar; insani tüm hakları ellerinden alınmak suretiyle, zaman içerisinde kimliklerinden ve siyasi düşüncelerinden arındırılarak, sessiz bir ölüme terk edilmek istenmektedirler. Tarihte eşi benzeri olmayan böylesi yakıcı bir işkence sistemine karşı Önder APO şahsında muazzam bir direniş sergilenmektedir. Bu direnişin toplumsal, askeri ve siyasi yansımalarını her geçen gün daha da net görmekteyiz.

Uluslararası emperyalist güçler ve inkarcı TC devleti, Önder APO'nun Kürtler üzerinde ve bölge halkları üzerinde de etkili olduğunu çok iyi biliyorlar. Kürt halkı 'Biz Önderliksiz yaşayamayız' diyor ve önderlerine sahip çıkıyor. 1920'lerde ve 1930'larda ki isyanlarda yer alan Kürt önderlerine neler yapıldığını hepimiz biliyoruz. İnkarcı rejim, daha önceki Kürt liderlerine yaptıklarının aynısını yapamıyorsa, bu, PKK'nin büyük bir devrimci direniş verdiğinin ve Kürt

halkının da sokaklara çıkarak kendi önderlerine sahip çıktıkları içindir. Yoksa, kendi başbakanını bile asan bir devlet, kendisine karşı büyük bir direniş veren bir halk önderine neler yapabileceğini kestirmek zor değil.

Cpt'nin İmralı Ziyareti

İşkenceyi Önleme Komitesi (CPT) Eylül ayının sonunda İmralı'ya gitti. 3 Ekim 2022'de yaptığı açıklamada, 20-29 Eylül tarihlerinde üst düzeyli bir heyet olarak Türkiye'ye yaptıkları ziyaret kapsamında "mevcut durumda tesiste tutulan bütün (dört) tutsaklara gösterilen muameleyi ve bulundukları tutukluluk koşullarının incelenmesi amacıyla" İmralı Cezaevi'ne de gittiklerini duyurdu. Açıklamaya göre "Bu bağlamda tutsaklara sunulan toplu aktiviteler ve onların dış dünya ile ilişkilerine özel önem verildi." Ayrıca CPT'nin İmralı Cezaevi'ne ilişkin "uzun süredir devam eden tavsiyelerinin uygulanması" için Türk yetkililerle görüşmeler gerçekleştirdiği de açıklamada yer aldı.

Yani açıklamaya bakıldığında Önder

APO'ya gösterilen muamele ve İmralı'daki yaşam koşulları incelenmiş, diğer tutsaklarla bir araya gelme koşul-

sorusuna yöneltti. Kuşkusuz ki CPT bu açıklamasıyla bir şeyleri gizlemektedir. Aksi takdirde böyle bir açıklama yapma gereği duymazdı. Her türden yoruma açık belirsiz bir durumla karşı karşıyayız. Durumun ciddiyeti bu belirsizlikten ortaya çıkmaktadır. Çünkü her türden yoruma açık olan bu belirsizlik, İmralı'da nelerin olduğu yani Önder APO'nun durumudur. Yaklaşık 21 aydır İmralı'dan herhangi bir haber alınamamaktadır, bu başlı başına ciddi ve tehlikeli bir durumdur. Ama şimdi buna CPT açıklamasıyla bir şeylerin gizlenmeye çalışılması eklenmiştir.

CPT'nin Sözde Kalan Misyonu

46 ülkenin üye olduğu CPT, Türkiye'nin taraf olduğu sözleşmeler ve kurucusu olduğu Avrupa Konseyi itibariyle bugün Türkiye'deki cezaevlerindeki işkenceyi önlemek ve var olan durumu izlemekle sorumlu olan uluslararası bir kurumdur. CPT kuruluş yönetmenliğine bağlı olarak, bu zindanları ziyaret ederek, incelemeleri sonucu hazırladığı raporları ilgili ülkelere bildirmektedir. İlgili ülke bu raporlara karşı görüş bildirdikten sonra ya ülkenin talebiyle bu rapor kamuoyuyla paylaşılır ya da paylaşılması istenmiyorsa raporu paylaşmaz ancak incelemeleri sonucu

"Hiçbir uluslararası kanun ve yasalar İmralı işkence sisteminde ve Kürtlerin ulusal haklarının kabulünde işlemiyor, geçerli olmuyor"

ları ve dış dünya ile iletişimi, yani avukat ve aile görüşmeleri başta olmak üzere ziyaret ve iletişim hakları üzerinde durulmuş, ayrıca daha önce de ifade edilen tavsiyelerin Türk devlet yetkililerce uygulanması için gerekli görüşmeler yapılmıştır.

Oysa 2 ay sonra Asrın Hukuk Bürosu'nun yaptığı açıklamayla CPT'nin Önder APO ile görüşmediği ortaya çıktı. Asrın Hukuk Bürosu, kamuoyuna yaptığı bilgilendirmeye CPT'nin söylediğinin aksine, Önder APO'nun CPT ile görüşmediğini belirtti.

Bu açıklama Kürt halkının tümünde daha derin kaygılara neden oldu. Herkesin 'İmralı'da neler oluyor?'

bir açıklama yapma hakkı ve yetkisi var. Bu sürecin tamamı çok uzundur. Fakat söz konusu İmralı işkence sistemi ve halkların sahiplendiği Önder APO söz konusu olduğunda sürecin daha da uzamasını bırakalım kendi yönetmeliğindeki tüzüğü bile göz ardı etmektedir.

Hiçbir uluslararası kanun ve yasalar İmralı işkence sisteminde ve Kürtlerin ulusal haklarının kabulünde işlemiyor, geçerli olmuyor.

AİHM De Bu Suça Ortak

Önder APO AİHM'e bugüne kadar onlarca başvurusu oldu. Mahkemenin

yaklaşımı, kimi zaman vermiş olduğu kararlarla tecridi gören, kabul eden, işkence olduğuna dair tespitlerde bulunan pozisyonda. Bunların değiştirilmesine yönelik hukuku tespit kararları olduğu gibi aksine Önder APO'nun siyasi pozisyonuna atıf yaparak Türkiye'nin kendilerine göre güvenlik kaygılarını kabul edip buna göre karar vermektedir. AİHM'in içinde bulunduğu durumu özetlersek; Önder APO ile 8

eylemlilik şart olduğunu belirtti.

Kuşkusuz ki Önderlikle görüşme yolunun açılması ve derinleşen tecrit işkencesinin kırılması kendiliğinden olmayacaktır. İmralı zincirleri ancak seferberlik halindeki bir direniş açacaktır. Seferber olunmazsa, odaklanılmazsa, yeni ve belirsiz olan bu durum sıradan bir gündem olarak ele alınırsa mevcut İmralı işkence sistemini kırma başarısı sergilenemeyecektir.

"Kurdistan gençliğinin de Önder Apo'ya karşı büyük bir sorumluluğu vardır. Bu yüzden "Gençlik Apo'nun Fedaisi'dir" demekteyiz"

yıldan sonra en son 5 avukat ziyareti gerçekleşti. Hakeza aile görüşleri de uzun yıllar boyunca engellendi. Buna dair AİHM'e birçok kez başvuru yapılmasına rağmen ve hukuki süreç 2 yıla yakın süredir bitmiş olmasına rağmen AİHM'den henüz ses seda yok. Zamana yayma, erteleyen, politik süreçleri göz önünde bulunduran bir mekanizma var karşımızda. Bu mekanizmaların tavrı mevcut İmralı işkence sisteminin sürdürülmesi konusunda hem Türkiye'ye cesaret veriyor hem de kendilerini, bu insanlık dışı uygulamaların bir parçası haline getiriyor. CPT-AİHM ve benzeri kurumlar gerçekten insan haklarına ve demokrasiye uygun hareket etselerdi, Önder Apo'ya uygulanan işkence ve tecrit bir şekilde önlenirdi ve İmralı koşulları düzeltilirdi. Önder APO şahsında Kürt halkına karşı uygulanan insanlık dışı soykırım suçlarına AİHM de ortaktır.

Gençlik Öncülüğünde Tecridi Kırma Zamanı

Her geçen gün derinleşen İmralı tecrit ve işkence sitemine karşı Özgürlük Hareketinin birçok yöneticisi CPT'nin ortaya koyduğu belirsizlikle birlikte 7'den 70'e herkesin top yekûn harekete geçmesi gerektiğini vurguladı. Durumun ciddiyetine dikkat çeken Özgürlük Hareketi Önder Apo'yu sahiplenmek, savunmak üzere, varlığımızı ve özgürlüğümüzü savunmak üzere, avukatları ve ailesi İmralı'ya gidip Önder Apo'dan, İmralı'daki tutsaklardan somut bilgi ortaya çıkarana kadar kesintisiz bir

Bu nedenle kadın ve gençlik öncülüğündeki Kürt halkı başta olmak üzere, dostları ve tüm devrimci demokratik kesimler olarak İmralı işkence sisteminin bugüne kadar varlığını devam ettirilmesindeki rolümüzü görmeli ve İmralı işkence sistemini parçalama amacıyla demildest harekete geçmeliyiz. İmralı işkence sistemi kapitalist modernite güçleri ve soykırımcı sömürgeci AKP-MHP faşizminin ortaya çıkardığı bir sistemdir. Fakat bu işkence sisteminin bugüne kadar varlığını bu düzeyde sürdürmesinde başta gençlerimiz ve bizim direniş ve mücadele görevlerimizi yeterince yerine getirmememizin de rolü göz ardı edilemez. Elbette İmralı işkence sistemine karşı bir bütünüyle kayıtsız kalınmamıştır. Ama İmralı işkence sistemini parçalayabilecek büyük bir direniş henüz sergilenememiştir. Kurdistan gençliğinin de Önder Apo'ya karşı büyük bir sorumluluğu vardır. Bu yüzden "Gençlik Apo'nun Fedaisi'dir." demekteyiz.

Normal değil, normalin ötesinde yaşanan böylesi bir süreçte sadece Kürt gençliği değil, kendisine devrimciyim diyen, demokrat, sosyalist, insan haklarından yana, kadın özgürlükçülüğünü benimseyen herkes İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı tam bir seferberlik halinde harekete geçmelidir.

DEMOKRATİK MODERNİTE GENÇLİĞİ

Senar Viyan

Kapitalist moderniteyi eleştirip reddederken esas gücümüzü de Demokratik moderniteden alırız. Bu nedenle zihniyet dünyamızda iki moderniteyi çatıştırırız. Çünkü kapitalist modernite; yarattığı reel sosyalist zihniyetle dünyanın ve insanlığın birkaç kez sonunu getirecek kadar korkunç bir nükleer dehşet dengesi yaratmıştır. Dolayısıyla bu dehşet dengesinden etkilenmeyen, ona karşı çözüm aramayan hiçbir çevre yok gibidir. Herkes bu dehşet dengesindeki sorumluluk payını çözümleyerek kendi zihniyet algılarıyla hesaplaşma içerisine girmiştir.

Bu hesaplaşma sürecine giren her örgütlü özgürlük hareketi öncelikle

içinde bulunduğu çağı tanımlamakla işe başlamıştır. 1900'lerin başında Lenin, "Emperyalizm" çözümlemesiyle kendi çağ tanımını; "emperyalizmin çöküş sürecine girdiği ulusal kurtuluş ve sosyalist devrimler çağı" olarak tanımlamıştı. Özgürlük Hareketimiz olan PKK'de başta bundan etkilenenlerdendi. Ancak reel sosyalizmin çözülüşüyle birlikte bu çağ tanımının eksik, yetersiz ve yanlışları da açığa çıkmıştı. Başkan APO; "toplumsal analizleri, dar sınıfsal veya ekonomik araçlarla yapmak, baştan itibaren gerçeğin aslı, temel ögesini dışta bırakmak demektir. Bu büyük hata ve yanlış yapılmış, yanlışya düşülmüştür" diyerek toplumsal çözümlemesini daha

da derinleştirmiş ve reel sosyalizm paradigmasının toplumsal çözümlemede en “iddialı bir yaklaşımın sahibi olan Marksizm’in komünal toplum dediği doğal toplumu sanki binlerce yıl önce ömrünü tamamlamış, yok olmuş bir sistem gibi algılaması bu olumsuzluğu daha çok körüklemiştir” tespitinden hareketle Demokratik uygarlık toplum değerlerinin açığa çıkarılmasına yönelmiştir. Başkan APO, Marksizm’in “ömrünü tamamlamış, yok olmuş” sandığı toplumsal gerçekliğin esas uygarlık toplumu olduğunu görmüştür.

Gerçekleştirilen bütün arkeolojik çalışmalar da bu gerçekliği doğruladığından Başkan APO 21. yüzyılın çağ anlayışını, “demokratik, ekolojik ve kadın özgürlük çağı” olarak tanımlamıştır. Çünkü Başkan APO, sosyal bilimin doğal toplumun bağrından türeyen hiyerarşik ve devletli toplumların zıddı olan demokratik uygarlık toplumuyla çelişkisi ve çatışması yerine sınıf mücadelesini koymasını, sosyal bilimin “büyük körlüğü” olarak tespit etmiş ve “sanıldığına aksine toplumun ilerletici motoru sadece dar sınıf mücadelesi değil, komünal toplumsal değerlerin büyük direnmesidir. Başat rol oynayan, hep gezgin orman, dağ ve çöl göçebesidir. Form olarak yaşadıkları etnisite -kabile, aşiret, halk- hareketleridir; etnisitenin binlerce yıldır her tür amansız saldırılara ve doğal zorluklara dayanarak ayakta kalma gücüdür. Yaratıcıları direnme kültürü, destanları, dilleri, saf ve soylu insani değerleri ve ahlâklarıdır.” diyerek demokratik toplum değerlerinin ahlakileşerek nasıl büyük bir değiştirici, dönüştürücü ve devrimci bir karakter kazandığının tespitini yapmıştır.

Başkan APO, bu temelde Kürdistan Devriminin temel gücünü de etnisitenin form kazanmış en üst birimi olan halk hareketi olarak tanımlamıştır. Günümüzde yürütülen Devrimci Halk Savaşı da bu gerçeğin ifadesi olmaktadır. Halkımız ve fedai Örgütsel sistemimiz, böyle bir gerçekliktir. Dolayısıyla tüm örgütsel yapısı da bu hakikatten hareket ederek, katılım sağlayanların birliğini ifade etmektedir. Yani, Kürdistan

demokratik ulus formuna uygun olarak özgürlük talebini açığa çıkarmış, bunun için kendisini eğitmiş ve örgütlenirerek eyleme geçirmiş herkesin halk hareketidir. En yerelinden bölgeseline, ulusalından daha geniş enternasyonal birliklerine kadar kendini özgün ve konfedere örgütlenme iradesi göstermiş bir bütünlüktür.

Bu bütünlüğü Başkan APO şöyle dile getirmektedir: “Dikkat edilmesi gereken bir husus da federe ve kendilik birimlerini çok zengin bir kapsamda düşünmektir. Bir köy veya şehir mahallesinde bile konfedere birliklere ihtiyaç olacağını anlamak büyük önem taşır. Her köy veya mahalle rahatlıkla bir konfedere birlik olabilir. Örneğin köyün ekolojik birimi yani federesinden özgür kadın, öz savunma, gençlik, eğitim, folklor, sağlık, yardımlaşma ve ekonomi birimlerine kadar çok sayıda doğrudan demokrasi birimi köy çapında birleşmek durumundadır. Bu yeni birimler birimine de rahatlıkla konfedere (federe birimlerin birimi) birim veya birlik denilebilir. Aynı sistemi yerel, bölgesel, ulusal ve küresel seviyelere kadar taşırdığımızda, demokratik konfederalizmin ne denli kapsayıcı bir sistem olduğu rahatlıkla anlaşılabilir. Demokratik modernitenin temel boyutlarından üçünün de birbirini tamamlayıcı nitelikte olduğunu konfederalizm sistemi ile daha iyi anlamak mümkündür. Her boyut bu sistem içinde kendini tartışma, değerlendirme, kararlaştırma, yeniden yapılandırma ve eylemselleştirme potansiyeline sahip olduğu için, toplumsal doğanın tarihsel toplum gerçekliği ve bütünselliği de en iyi biçimde sağlanmış oluyor.”

Demokratik toplum mücadelesinin temeli elbette Meşru Savunma olmaktadır. Meşru Savunma ve Öz Savunma olmaksızın hiçbir inşa çalışması mümkün değildir. Halk olarak yaşamın tüm alanlarında sömürgeci faşist rejimlerin ağır baskılarını yaşıyoruz. Hatta bu faşist yönelimler öz itibarıyla bir soykırım uygulamaları biçimindedir. Nitekim içinde bulunduğumuz savaş yılları tam da böyle bir gerçekliktir. Sömürgeci Türk özel

savaş rejimi, soykırım savaşında hiçbir ahlaki kurala sığmayan teknikle savaşıyor. Dolayısıyla Meşru Savunma gücümüz olan HPG, kendisini düşmanın tekniğine göre yeniden düzenleyip “Demokratik Modernite Gerillacılığı” dedi.

Modernite ölçülerine göre düzenleyip uyarlıyorsa; biz de gençlik hareketi olarak kendimizi uyarlayabiliriz. Yoğun bir savaş yılı yaşanıyor.

“Demokratik Modernite Gerillacılığı ise “ince kamuflaj, derin gizlilik ve tim örgütlenmesine dayalı tünel savaşı” olarak tanımlandı”

Demokratik Modernite Gerillacılığı ise; “ince kamuflaj, derin gizlilik ve tim örgütlenmesine dayalı tünel” savaşı olarak tanımlandı. Pratikte de görüldü ki, sömürgeci faşist Türk ordusu uyguladığı gayri ahlaki savaş yöntemlerine bütün teknik imkan ve üstünlüğüne rağmen yenilgi sürecinden kurtulamıyor. Böylece, bilinçli ve örgütlü insan karşısında hiçbir tekniğin üstünlük sağlayamadığı da açığa çıkmış oldu.

Bu nedenle her alanın ve her yerin pratikte doğrulanmış olan bu başarı ve zafer çizgisine göre kendisini örgütlemesi gerekmektedir. Açığa çıkan bu muazzam güç esas olarak Kürt halkının yaşam biçimini de belirlemektedir. Onun için yaşam ölçülerimizi “Savaşan Halk Gerçekliği” olarak tanımlarız.

Dolayısıyla savaşan halkın gençliği olarak bu hakikatten bağımsız yaşayamayız. Gerilla kendisini Demokratik

Sömürgeci faşist soykırım rejimi savaşta hiçbir ahlaki kural tanımıyor. Dünya genelinde yasaklanmış her türden kimyasal ve biyolojik silahlara, taktik nükleer silahından termobarik bombalara kadar her şeyi kullanıyor. Temin etmekte ve kullanmakta her hangi bir sıkıntı yaşamıyor. Çünkü Lozan anlaşmasına taraf olan ülkelerin hepsi Kürdün inkarına ve imhasına zaten onay vermiş bulunuyorlar.

Nasıl ki Kürdistan tarihinde yaşanan isyanlarda aynı yöntem ve ortak zihniyeti kullanmışlarsa bugün de aynı yöntemlere başvurmaktadırlar. Bu bakımdan Başkan APO’nun da fiziki özgürlüğünü kapsayan “Dem Dema Azadi yé” hamlesinde de kendi öz gücümüzden başka esas alacak bir silahımız yok. Emperyalist haydutlar çetesi Saddam’ı “nükleer silah üretiyor” diye alaşağı edip yargıladılar. Saddam, Arap’ların “tavuğundan” dolayı yargılandı

ama Halepçe’de, Enfal’de, Şengal’de gerçekleştirdiği Kürt katliamlarının hiç birinden dolayı yargılanmadı. O da halkımıza karşı fosfor, napalm bombaları kullanmıştı. BM sözleşmelerine göre “her türlü kitlesel imha silahlarını kullanmak suçtu”. Onun için tarihi iyi okumak zorundayız. Dünya emperyalist güçleri Kürt katliamı karşısında birlik olmuş durumdadırlar. Bu bile kendi öz gücümüzden başka tutunacak dalımızın olmadığını gösteriyor. Onun için gençlik olarak kendimizi yaşadığımız yerin mücadele imkan ve taktiklerine göre donatıp, bulunduğumuz her yerden savaşa dahil olmak zorundayız.

Hiç kimse, düşman tekniğine ve uluslararası desteğine bakarak “bir şey yapamayız” dememelidir. Düşmanın imkan ve olanaklarını öyle abartmamalıdır. Düşman düşmandır, ancak oldukça da korkaktır. Zaten korkusundan kaynaklı olarak çakallar gibi ahlaksızca savaşıyor. Bunu bilerek kendi eylemsizliğimizi kırabiliriz. Örneğin, düşman şehirlerinden birkaç tanesini çok basit bir yöntemle birkaç gece karanlığa gömelim, bakalım düşmanın tekniği neye yarıyormuş. En basit eylem yöntemi. Kapitalist modernite, şehirleri kurarken kendisinin

Modernite gençliği olmaya karar ver ve eyleme geç. Kararını vermiş bir militan için atom bombası bile onun kadar etki yaratamaz. Düşman, kendi içinde iyi örgütlenmiş topluma bakınca kimin özgürlük savaşçısı kimin halktan biri olduğunu anlayamazdı ve “gündüz külahlı, gece silahlı” derlerdi. Onun için de baskıyı şiddeti daha fazla yaygınlaştırmıştı. Köy yakmalar, faili “meçhul” cinayetlerle Kürdistan’ı insansızlaştırmayı önüne hedef olarak koymuştu. Demokratik Modernitenin ruhuna uygun örgütlenilmiş bir toplumda bu daha güçlü gerçekleştirilebilir. Hem yaşamın üretiminde hem de savunmasında olduğunda bu ayrıştırma zaten yapılamaz.

Demek ki, “Demokratik Modernite Gerillacılığı” gençliğe de lazım. Sadece gençlik de değil, zaten yaşamın kendisi savaştan halk gerçekliği olduğu için toplumun hepsine gereklidir. Kendi tarihlerine devrimler sığdırmış halklar da böyle bir bütünlüğü yakaladıklarında zaferle buluşmayı başarmışlardır. Kübalı bir askere “devrim ne zaman olacak” diye sormuşlar, O’da “devrim, gerillanın üniformalı halk, halkın da üniformasız gerilla olduğu zaman gerçekleşecek” diye yanıtlamış. Savaştan Halk Gerçekliğinde

“Örneğin, düşman şehirlerinden birkaç tanesini çok basit bir yöntemle birkaç gece karanlığa gömelim, bakalım düşmanın tekniği neye yarıyormuş”

doğrudan kontrol edeceğini, her genci kısa sürede kendi sömürü sisteminin bir kölesi kılacağını düşünüyordu. Şehre köle olmadığımızı ve onu şimdi kendi özgürlük mücadelemizin lehine kullanmanın tam da zamanı. Yeter ki iyi örgütlensin. Örgütlenmesini doğru ve sağlam yapınca düşmanın kendisini en rahatta sandığı yerde hangi eylem yapılamaz. Yaratıcı düşün, düşmanı zihninde yen Demokratik

devrim anını bundan daha güçlü tarif edecek başka bir anlatım elbette olamaz. Halkın katılmadığı ya da öncünün olmadığı bir devrim örneği tarihte olmamıştır.

Yine aynı biçimde gençlik dinamizminden, enerjisinden yoksun devrimler de yoktur. Gençliğin bu etki gücünden hareketle de düşman, gençliğin bu büyük enerji potansiyelini başka alanlara

taşımak için gençliği içine çekebileceği bin türlü kirli kanallar oluşturmaktadır. “Rahat yaşam” adını koydukları güdülere hitap eden yoz yaşam alanlarından uyuşturucu bağımlılığına, fuhuşa, spora alıştırarak toplumsallaşmanın dışında tutacakları tuzaklarla gençlik yaşamını kuşatmaktadır. Oysa toplumsal yaşamda “rahat yaşam” diye bir kavram yoktur. Bu egemenlerin köle emeği üzerine ürettikleri bir zihniyet saptırmasıdır. “Rahattan” rahatsızlık duymayanın insanlığın da kuşku duymak gerekir. Toplumsallığın

birer olgudur. İkisinin bağını sağlam kuranların yürüyüşünde başarı oranı her zaman yüksek olmuştur. Günümüz gençliği için yüksek hayaller, ancak toplumsal sistem krizinden nasıl çıkılacağına ilişkin olarak anlam taşıyabilir.

Hayalleri olmayan bir gençlik yozlaşmaktan ve yaşamı tümünden kaybetmekten ancak gerçek hayallere dönüşle kurtulabilir. Kapitalist sistemin sonul krizi olan kaotik durumu kavramak gençlik için çıkış yapma şartıdır. Bununla birlikte

“Her şey gençliğin tarihsel toplumsal hamleye yeniden doğru ve yetkin katılmasıyla belirlenecektir”

özünü “rahat” değil, özgür yaşam ölçüleri oluşturur. Özgürlüğü olmayanın “rahatı da” olamaz.

Bunun için kendisini iyi eğitmiş, sıkı örgütlenmiş ve derin gizlilik esasına dayalı eyleme geçmiş bir hakikate dönüştürmesi gerekmektedir. Toplumdan kopmadan, demokratik toplum inşasına en aktif bir biçimde kendisini vererek hem insanın bir parçası olur hem de öz savunma görevlerini de en iyi yaratıcı bir biçimde geliştirebilir. Bu amaçla Başkan APO’dan uzun bir perspektif aktaracağız:

“Demokratik gençlik hareketinde böylesi nitelikler kazanmış kadrolar öncülüğünde gelişecek bir hamle genel demokratik toplum mücadelesinde başarının güvencesidir. Gençliğin dinamizminden yoksun bir toplum hareketinin başarı şansı sınırlıdır. Yaşlıların tecrübesi ve gençliğin dinamizmi tarihin her aşamasında kendini hissettiren

demokratik, kadın özgürlüğü ve ekolojik toplum değerlerini özümsemiş olmak tarihsel başarı imkânını ona verecek, bir yandan kendini doğru yapılandırırken diğer yandan özlenen toplumu da yapılandırmada gerçek rolün sahibi kılacaktır. Her şey gençliğin tarihsel toplumsal hamleye yeniden doğru ve yetkin katılmasıyla belirlenecektir.

“Bunun karşılığında gençlik, dinamizmi ile destanlar yazabilecek ataklığa sahiptir. Amaç ve yöntemi iyi kavradığında başarmayacağı bir iş yoktur. Amaç ve yöntemli yaşamı temel disiplin olarak görüp seferber olduğunda, sabır ve inadı eksik etmediğinde, tarihsel davalara en önemli katkıyı gerçekleştirebilir.”

FAŞİZM VE CİNSİYETÇİLİK

Viyan Amed

Faşizm ve cinsiyetçilik birbirlerinden uzak, farklı içerikte kavramlar olarak görülebilir. Öz itibari ile birbirlerini doğuran, besleyen kavramlardır. Fakat köken olarak, ilk olma itibari ile cinsiyetçilik tüm egemen, ayrılıkçı, parçalayıcı, ötekileştiren ve sindiren tüm ideolojik yapı ve sistemlerin çıkış ve kaynak noktasıdır. Bu anlamda cinsiyetçilik erkek egemen zihniyet eliyle kadın şahsında topluma karşı geliştirdiği tahakkümcü, baskıcı, reddeden ideolojinin adıdır. Cinsiyetçiliği ilk ayrılıkçı ideoloji olarak tanımlamak yerinde olacaktır. Cinsiyetçi zihniyet eliyle bir cins olarak kadına yönelik geliştirilen ötekileştirme, toplumun dışına itme, karalama iradesizleştirip bitirme operasyonları toplumsal zihniyette sapmalara

zemin hazırladı. Cinsiyetçiliğin akabinde gelişen tüm ayrılıkçı ve sapma ideolojiler de cinsiyetçiliğin türevleri şeklinde dallanıp budaklandı. Sonuç olarak toplumsal yaşam bütünlüğü, karşılıklı hoşgörü ve dayanışma ruhu toplumsal cinsiyetçiliğin ayrılıkçı ideolojileri eliyle darbelenmiş oldu.

Kadınlar cinsiyetçiliğin ölümcül darbesiyle yaşamın görünmeyen yüzüne itilmiştir. Varlık olarak özünden saptırılmış öteki bir cins ve ulus olarak insan olma sıfatına layık görülmemiştir. Bu temelde cinsiyetçilik için insanlık tarihinin ilk faşizan uygulaması ve saldırısıdır demek de doğru olacaktır. Fakat faşizmin temelini atan cinsiyetçi ideolojinin kendisidir.

Faşizmin örgütlü ve sistemli çıkışını ise 20. Yy Almanya'sında 2.

Dünya savaşının yaşandığı 1939-45 yılları arasında görüyoruz. Mitolojik öykülerde geçen kıyamet senaryolarını aratmayan zamanlardan söz ediyoruz. Savaşın bir toplum kırım sistemine dönüştüğü bir zaman. Almanya'da Hitler, İtalya'da Mussolini, İspanya'da Franko'nun diktatörlüğünde toplum kırım sistemi işletilerek halklar tek ulusa, tek dile, tek renge boyatıldı. Hitler

edilir. Buna karşı çıkan halklar ve topluluklar en korkunç soykırım çemberlerinin içine alınır. Sadece karşı çıkan halklar değil elbette kendileri için potansiyel tehlike olarak gördükleri tüm halklar ve topluluklar bu çemberin içine alınır. Son yüz yılın Kürt Ezidi soykırımı buna örnek teşkil eder. Çünkü Ezidiler en azından tarihleri boyunca hiç bir egemen güçle

"Güncel gerçekler göz önündeyken faşizmi anlatmak için çok uzağa gitmeye gerek yok diyoruz. Kürdistan bu anlamda dünya faşizminin ve gericiliğinin uygulanmaya alındığı merkez coğrafyadır"

faşist uygulamalarıyla yüzbinlerce Yahudi'yi soykırıma uğratarken Atatürk'ün kendisi için ilham kaynağı olduğunu söyledi. Zira İttihat ve Terakki Cemiyeti bir milyon Ermeni'yi katlettikten sonra Atatürk ile devam eden on binlerce Kürt insanının Dersim, Zilan, Koçgiri de soykırıma uğratılmaları egemen ve faşizan güçler için hafife alınır bir durum değildir. Aksine bu soykırım uygulamaları faşizan güçler için bir övünç ve ilham kaynağıdır.

Erkek egemen sistem kadın üzerindeki ilk ağlarını örerken, Marduk annesi Tiamat' hançerlerken bu hainliğinden ve ihanetinden övünerek söz etmiştir.

Faşizm ve cinsiyetçilik insanlığın yüzünde bir utanç perdesiyken halklara hep bir kahramanlık maskesi olarak gösterilmiştir. Faşizmi bir kahramanlık ögesi olarak maskelemek, onu ateşlendirip harlamak milliyetçilik ögesiyle gerçekleştirilir. Tek millet sloganıyla diğer tüm halklar ötekileştirilip sindirilerek inkar

savaşmamış ve onun boyunduruğuna da girmemiştir. Bu anlamda son yüz yılın Ezidi soykırımı DAİŞ eliyle gerçekleştirilmiş bir soykırım olarak görülse de, bu soykırım Ankara merkezli planlanmış bir vahşettir. Çünkü Şengal'in DAİŞ'in elinden kurtuluşunun akabinde TC devleti eliyle sistematik olarak gerçekleştirilen Şengal saldırılarını görüyoruz. Şengal'de seçilmiş, yöre halkından, kendileri de Ezidi olan halk öncüleri hedef alınıp katledildi. Bu şekilde DAİŞ'in yarım bıraktığı işi tamamlamak isteyen bir TC faşist zihniyet ve sistemiyle karşı karşıyayız.

Güncel gerçekler göz önündeyken faşizmi anlatmak için çok uzağa gitmeye gerek yok diyoruz. Kürdistan bu anlamda dünya faşizminin ve gericiliğinin uygulanmaya alındığı merkez coğrafyadır. Dünyanın en gelişmiş silah teknolojisi bu coğrafyanın dağlarında, ovalarında, şehirlerinde ve köylerinde kullanılıyor. Dünyaca yasaklanmış silahlar bu coğrafyada hadsiz ve hesapsız kullanılıyor. Bu

ülkenin çocuklarının bedenleri bu silahlarla yakılıyor bu silahlarla parçalanıyor. Daha korkunç olanı suçlunun kim olduğunun bilinmediği bir denklem. Sorun bilinmemesi değil elbette bilinmiyormuş gibi yapılmasıdır.

Sormak gerekir bu ülkede ömründe hiç zindan görmeyen bir Kürt kaldı mı acaba? Mehmet Emin Özkan için ne demeli, 80'inde işlemediği bir suçun 27 yıldır bedelini öderken faşizmi nerde arayacağız. Emine Şenyaşar Adalet sarayının kapısının önünde 2 yıldır yağmur kar demeden adalet nöbeti tutarken faşizmi nerde arayacağız. Biri diğerinden daha beter gerçeklerden söz ederken demokrasi ve insan hakları maskesiyle dolaşan Amerika, Rusya ve AB ülkelerini hiç unutmuyor muyuz? Kele sırma saçlarına bir tarak da sen al diyen işportacı gibiler. Ortadoğu'yu silah pazarları yaptılar. Sorun çıkar savaş olsun sen de silahlarını sat. Ölü bekleyen tabutçu mu diyelim bilemedik. Biraz para için yapılır mı bunlar. Yapan yapıyor şaşırın da bizim gibiler. Önder APO boşuna mı dedi 'para yeryüzünün tanrısı oldu' diye. Tam da bu yüzden Kızıl Derililer bugünkü Amerikalıların atalarına onlar Amerika kıtasını talan ederken 'son ağaç kesildiğinde, son balık avlandığında, son pınar kurduğunda; insanlar paranın yenilen bir şey olmadığını anlayacaklar' diye erdemli bir söz ederler.

Bu gün dünya gericiliğine ve faşizmine öncülük eden bölge

statükocularına ve küresel egemenlere karşı sessiz kalıp son ağacın kesilmesini, son balığın avlanmasını ve son pınarın kurutulmasını beklemeyeceğiz. En başta kadınlar olarak kutsal ana değerlerinin ve mirasının ilk varisleri olarak dağ tanrıçası Ninhursak'ın ülkesi olan Kürdistan dağlarında bu vahşete dur diyen yiğit kadınların ve gençlerin kavgasında olacağız. Onlarla birlikte kutsal ananın ülkesini savunacağız. Ne bir adım illeri ne bir adım geride olacağız, onlarla birlikte yürüyecek onlarla koşacağız. Onların sesi falan olmayacağız bizzat kendileri olacağız. Gerilerinde bıraktıkları bayrakları devralmayı beklemeyecek zafere birlikte kızıl bayrakla yürüyenler olacağız. Faşizm şimdi ve şu andaysa ona şimdi ve şu anda cevap olacağız. Yarına ertelenmiş bir zaman yok. Tarih şimdi ise şimdi savaşma, şimdi kazanma, faşizmi yıkma ve zafere yürüme zamanıdır.

Rojhilat'ta kadın yaşam ve özgürlük derken zorba erkekliğin cinsiyet zincirlerini kırarak, Kuzey'de "PKK Halktır Halk Burada" diyerek faşizme karşı yekvücut yek amaç olduğumuzu haykıracağız. Avaşin'de, Zap'ta dağların tanrıçalarıyla yüceleşip faşistlerin sofrasında cüceleşenlere zehir olacağız. 17'ler sonsuzluğu yaşarken onların ardından koşan bizler, köle bedenlerinden kurtulmuş özgür ruhlar doğuracak, çoğalacak ve ebedi zafer olacağız.

"Avaşin ve Zap'ta dağların tanrıçalarıyla yüceleşip faşistlerin sofrasında cüceleşenlere zehir olacağız"

Şehîd Agir Botan

JI ROJNIVÎSA ŞEHÎD AGIR BOTAN

Gihîştina rastiya Serokatî armanca xwe ve girêdan bûne. Rêya heqîqetê de meş û bi rûmet jiyan kirin, serkeftin destxistine...

Her tim di jiyana min de tişta herî pêş xeyalê min yê azadiyê bu. Min her xwes ku bikaribim bi rûmet jiyan bikim. Ev yek jî baweriya min û hêviyên min ên jiyanê xurttir û mezintir dikir. Jiber yekane rêya vî têkoşîn bu û dikarîbû min ji koletiya herî rizgar bike. Ji bo vê di her keliyê jiyanê de lêhurbunên min li ser vê yekê zêdetir bu. Dikarim bêjim bi têvlîbûna min ya gerîla jî hîn zêdetir asta biryardariya min xurttir kir û di vî oxirê de têkoşînkirin da pêş. Bi vê jî nûbûyînek di jiyana min de da avakirin. Heta dikarim bêjim min hîn zêdetir xwe nêzî azadiyê hîs dikir. Ji ber di rastiya vê têkoşînê de lêgerînekî heye ev jî eve ku tu bi xwe jî di vê lêgerînê de parçeyekî ji heqîqetê temsîl bikî. Ji bo fêhm kirin û

têgihîştina rêya vê yekê ked û hewldanekî mezin dixwest. Min jî her awayî têkoşîna vê yekê da ser milê xwe. Da ku ez jî bibim parçeyekê vî rastiye da ku hebuna xwe bi dest bixim. Ji bo vê her çiqas tegihîştina vî zehmet be jî bi xeyalê wê re jiyan kirin rûmetek bu.

Ev hîma jiyanê min li ser lingan digirt û têkoşîna min xurttir dikir. Ji bo vî jî di rêwîtiya azadiyê de xwe mîna bazekî bi baskên azadiyê ve bilind dibe hîs dikim. Weke ciwanekî bi hêstên wêre jiyan kirin cihê serbilindî û serfiraziyê ye.

Bi hevaltiya PKK'ê re Mezin Bûm...

Di jiyana gerîla de tişta ku herî zêde bibandor û liser hêstên mirov bandoriya xwe dide avakirin hevaltiye. Ev yek jî rastiya Rêber Apo ne qut e. Her çiqas asta fêmkirina bîrdoziya Rêber Apo di

fikir û rih de çêdibe evdem di têkîlî û rêhevaltiya azadiyê de girêdanbûnekî tê avakirin. Jibo vê fêmkirina bîrdoziya Rêberî şertekî esasiye. Ev yek hevaltiya mirov û girêdana xeta têkoşîna azadiyê re jî pêş bixe. Ji ber di bingeheê vê hevaltiyê de rihê ku xwe bi cewher dike derdikeve holê. Min jî cewhera xwe di nava tevgera PKK'ê de bidest xist û bi hevaltiya wê re mezin bum. Esas tişta ku min ser lingan digirt jî ev yêk bu. Bi taybet hevalên ku min bi wan re jiyan kir hîn zêdetir girêdanbûna min ji têkoşînê re xurttir kirin. Ev tevger jî liser rastiya vî hevaltiyê xwe avadike pêngava şoreşgertiyê pêşdixe. Bi rasti jiyan kirin û têkoşîn kirina wêre vê mirov biser bixe. Esas ên ku me hîn zêdetir avadike û pêşdixe jî ev ruhe. Bi taybet bi hevaltiya bi hevalên jin re kirin te mecburî rêya rast û têkoşînkirinê dike. Ev yek hem mirov fêrî şer kirinê dike û hem jî mirov xurttir dike. Di rastiyeê de her çiqas di civakê de jin hatibe xistin jî li ser hebuna wê nîrxên vî

ber riya rast, heqiqeta xwe dîtin û nasnameya xwe bi destxistine. Ango bi cewhera xwe jiyan kirine. Li bo vê ez her di rexnedayîna vê yekê de me ku çima ez zûtir tevî nebûm.

Şoreş li Femandarên Xwe Digere...

Ji bo ku mirov rast pêşengtiyekî ji tevgera xwe ji bo civaka xwe bike pêdivî bi guhertinekî heye. Di atmosfera perwerdeyê de hîn zêdetir hewceyî bi vî yekê heye. Ji ber di rastiya vê jiyanê de reya xilasbunê ji koletiya heyî xwe guhertine.

Di serî de mirov bikaribe milê zihnî de guhertinekî avabike. Ev yek wê bandoriya xwe li ser şewazên me yê jiyanê û taktîk pêşxistinê jî bike...

Bi hatina min ya perwerde hîn zêdetir lêhurbunên min liser van mijaran hate avakirin. Ev jî bi pareznameyên Rêbertiyê re hîn zêdetir bi encam dibe. Jiber perwerde di her aliyê de mirov di lêpîrsînê re

"Jiber di rastiyeê de xwe parastin bi rast têkoşîn kirin û şerkirinê dibe. Îro jî tevgera PKK'ê pêşengtiya vê yekê dike"

dest dirêjî hatibe kirin jî di nava refên şoreşê de tevgerame jin rakiriyê. Îro jî bi saya Rêber Apo kemekî be jî em dixwazin nêzikatiya xwe li hemberî jin biguherîn û rast nêz bibin. Jiber rastiya ku di kesayetê me de hatiye avakirin hîn jî ji bandoriya sîstemê xwe rizgar nekiriyê. Di her keliyê de dikare şaş nêz bibe û zîrarê bide ji bo vê pêdiviyên me her bi rast têkoşîn kirin û şer kirinê heye. Ancax bi vî avayî em dikarin hevaliyêki bi jin re bikin. Esas rênîşana vê yekê jiyan û felsefeya Rêber Apo ye. Nêzikatiya ku ji bo jin raber dike, nîrxên ku dide jin qasî bêje bese têr dike ku em xwe rast bikin û rast hevaltiyekî bi jin re bikin. Ji bo vê her çiqasî zehmetiyekî hebe jî lê bi wan zehmetiyan re mirov xweşik û paqij dibe.

Bi taybet dema ku em perspektîfên Rêberî pêk tînin, hîn zêdetir xwe bi cewher hîs dikin. Heta dikarim bêjim ku kêmekî be jî, xwe nêzî azadiyê hîsdikim. Ji

derbas dike. Ev yek rêya çareserkirinê jî di kesayet de avadike û dibe alîkar. Jiber vê pêşeng lazime. Dikarim bêjim ku him di milê zihnî de him jî di milê şer de pêdivî bi guhertinekî heye. Esas rêya serkeftinê bi wêre giredayiye. Bi rasti miroc di atmosfera perwerdeyê de dibîne ku em çiqas ji rastiya Rêber Apo dur ketine. Ji bo vê guhertinekî pêwîste. Li ser vî lêhurbunekî heye. Ji bo min bi xwe jî ev cîh dibe vesîleyekê ya xwe guhertinê. Jiber di rastiyeê de xwe parastin bi rast têkoşîn kirin û şerkirinê dibe. Îro jî tevgera PKK'ê pêşengtiya vê yekê dike. Ger tevgera PKK nebuya em bi felaketên gelek mezin re rû bi rû hatiba. Ji bo vê her pedîviyên me pêşengti heye ku em bikaribin rola xwe bileyîzin. Ji xwe di nava partiyê de ev 7 salên mi tamam dibe. Heya niha dema ku pratîka xwe tînim ber çavan ez dibînim ku çiqasî ez kêma me. Min têrahî wext jibo xwe cudakirinê nekiriyê. Ango lêpîrsînên min

yên hundurîn demki mane. Min pir car xwe li gor zirufan rêxistin kiriye. Lê îro dibînim ku bi vî avayî nameşe. Li vêderê em komekî gerîlane û demek en dirêj lê dagirtî em jiyanê nû livir raxin ber çavan.

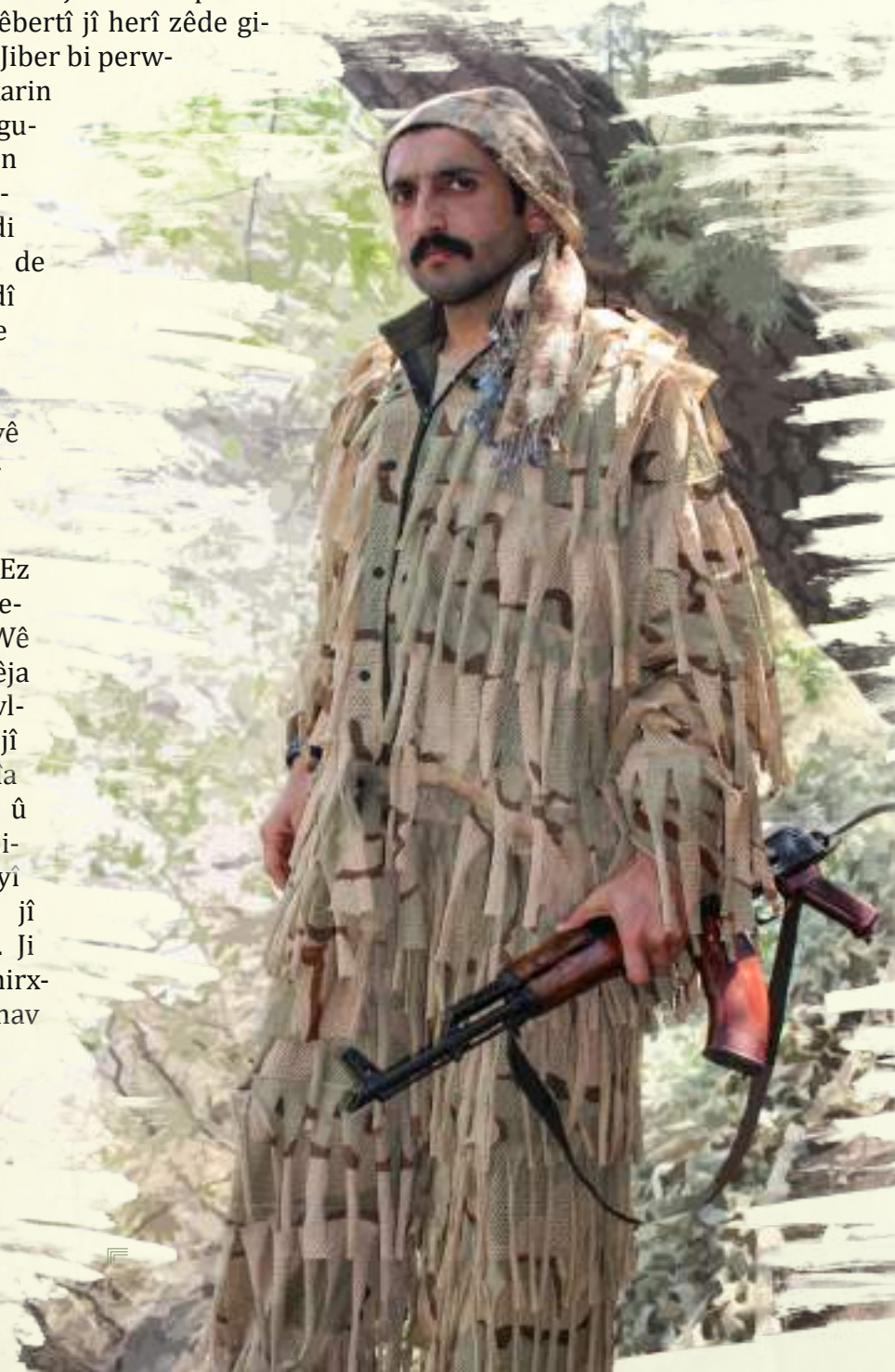
Em hemû di nava kelecaneke mezin-dane. Niqaş û mereq heyecan dide miro-

ditirsîn.” Ev rexne ji bo min bi xwe jî gelek girane. Ji bo ku bikaribim rast pêşengtiyê bikim divê ya fêrbuyî derbas bikim. Ez di rêya şehîd Rêşîd de têkoşîna xwe bilind bikim. Ji vê bawer kirin niviyê serkeftinê bidestxistine. Ji bo vê her çiqas zehmetiyê vê hebe jî dema xwestek hebe, girêdan hebe ji mirov re gelek hêsan tê. Ji ber di

"Ji bo vê her çiqas zehmetiyê vê hebe jî dema xwestek hebe, girêdan hebe ji mirov re gelek hêsan tê"

van. Li vê derê em nebesiyên xwe tespît dikin. Bi tecrîda liser Rêbertî re me bi dijwarî dît ku sekna me û sekna ku tê xwestin hevdu nagire. Jiber vê pêwîste ku em hîn xurttir gavê bavejîn û xwe perwerde bikin. Ji xwe Rêbertî jî herî zêde giranî dide perwerde. Jiber bi perwerdeyêre em dikarin zihniyetê xwe biguherînin. Kesayetên xwe de guhertin çêbikin. Rêbertî jî di nîrxandinên xwe de dibêje “Taybetmendî û elimandinên xwe derbas kirin ji atom parçe kirin zehmettir e.” Ji bo vê her watedayîna jiyane hebe wê bi xwere wan zehmetiyan jî derbas bike. Ez bi xwe jî ji wê yekê gelekî bawerim. Wê guhertinên gelekî hêja jî çêbibe. Ji bo vê hewldanên min bi xwe jî heye ku ez jî bi îddîa tevî niqaşan bibim û durust nêzî xwe bibim. Bi vê re girêdayî liser fêrmandartiyê jî lêhurbunê çêdibe. Ji ber Rêbertî di nav nîrxandinên xwe de binav dike û dibêje “Hûn ji şoreş avakirinê

bingehê wan hemûyan de hevaltî û rast têkoşîn kirin heye. Em jî xwedî vê yekê ne û temsiliyeta vê yekê didin meşandin. Ez dikarim bêjim ku îro ji her dema bêhtir amademe.

GEL O TU DIZANI

Kongreya ku Rêber Apo weke Kongreya Gerîla pênase kir ya çendemîn bû?

A)1 B)2 C)3 D)4

Kîjan bajarê Kurdistanê xwedî nifûsa herî mezin e?

A) Êrmiye B) Silêmaniye C) Qamişlo D) Wan

Tevgera Ciwanên Welatparêz û En Şoreşger (VDC-H) kîjan salî avabu?

A) 2012 B) 2013 C) 2014 D) 2015

Qetliama Mîrêşê kîjan salê de pêk hat?

A) 1974 B) 1976 C) 1977 D) 1978

KÊLIYÊN DÎROKÎ

4'ê Kanûna 1974'an
ADYÖD ku çalakîyên
ciwanan ên aktîf li dar
dixist ji aliyê polîsan ve
hat girtin û bi biryara
hikûmeta wê demê hat
girtin. 162 ciwanên
komeleyê piştî 3 rojan
di bin çavan de man û
hefteyekê li Girtîgeha
Mamakê hatin girtin.

Di nava kesên hatin
binçavkirin de Rêber Apo
û Hevalê Fuat (Alî Haydar
Kaytan) jî hene.

Kanûna 1986

“Akademiya Mahsum Korkmaz” li ser zemîna
Kongreya 3. hat damezrandin û qonaxa yekem
li ser esasê amadekariyên pêkanîna encamên
kongreyê li welêt hat organîzekirin.

17ê Kanûna 1986

Hunermendê gelê Kurd Mihemed Arif Cezrawî
di 17ê Kanûna 1986an de li Başûrê Kurdistanê
jiyana xwe ji dest da

1974

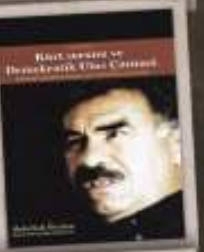
1978

1984

1986

13'ê Kanûna 1978'an
Piştî Kongreya Yekemîn yekemîn civîna
Rêveberiya Navendî li Amedê pêk hat. Encam û
pêvajoya kongreyê hatin nirxandin.

19-24'ê Kanûna 1978'an
Di çarçoveya projeya qirkirinê ya li rojavayê
Firatê de tinekirina Kurdayetiyê li Mereşê ji aliyê
kontragerîlayên Tirk ve komkujî pêk hat. Hedef
tinekirina kurdayetiya Elewî ya li Mereşê bû.

Kanûn 2022

Ji MEHA KANÛNÊ

26-31 Kanûn 1990:

Kongreya 4. a PKK'ê li herêma Heftanînê ya Başûrê Kurdistanê li herêmeke azad a di bin kontrola gerîla de pêk hat. Piştî kongreya yekemîn, kongreya duyemîn bû ku li Kurdistanê pêk hat. Rêber APO Kongreya 4. weke "Kongreya Gerîla" pênase kir.

25'ê Îlon-Kanûna 1997'an:

Tifaqa TC-PDK'ê di bin navê "Operasyona Şafaqê" de li ser sînorê Başûrê Kurdistanê êrîşeke berfireh pêk anî. Hemû qada hewayî ji balafirên Tirk re hatiye vekirin. Tankên TC ketin hemû qadên PDK'ê.

1990

1996

1997

2007

Hunermenda gelê Kurd Ayşe Şan di 18'ê Kanûna 1996'an de li Îzmîrê jiyana xwe ji dest da.

4-16'ê Kanûna 2007'an:
Artêşa Tirk a dagirker di 4'ê Kanûnê de li dijî Navenda HPG'ê ya Gabarê êrîşek pêk anî û rêheval Adil û Femandara Gulbahar Gülhat şehîd ketin.

20-24'ê Kanûna 1984'an

Rêveberiya Pratîk a ku pêvajoya çalakiya 15'ê Tebaxê li dar xist, li herêma Mîroz a Behdînanê ji bo nirxandina encamên pratîkê civînek li dar xist. Rêber Abdullah Ocalan bi nirxandinên xwe yên devkî yên li ser kasetan beşdarî civînê bû. . Pêvajoya nû ya ku bi çalakiyên 15'ê Tebaxê destpê kir, ji aliyê dîrokî û civakî ve nirxand û geşedanên muhtemel derxist holê

22'ê Kanûna 2010'an:

Rêber Apo cilda dawîya parêznameya xwe ya ji 5 cildan a bi navê “Manîfestoya Civaka Demokratîk”, “Pirsgirêka Kurd û Çareserîya Neteweya Demokratîk-Parastina Kurdan di Pêngava Qirkirina Çandî de” temam kir û şand AÎHM. Ji ber vê yekê, ‘Teoriya Modernîteya Demokratîk’ derxiste îfadeya herî berfireh a teorîk û ji bo hemû pirsgirêkên civakî bi taybetî jî pirsgirêka Kurd bernamê û stratejiyeke nû ya çareseriyê pêşkêş kir. Rêveberîya faşîst a AKP'ê di destpêkê de nexwest vê beşa dawî bide AÎHM'ê.

2010

2011

2015

2016

2017

28'ê Kanûna 2011'an:

Balafirên Tirk bi hinceta “Di nava wan de Bahoz Erdal heye” gundiyên Roboskî bombe kirin û piraniya wan ciwan 34 gundiyên sîvîl qetil kirin.

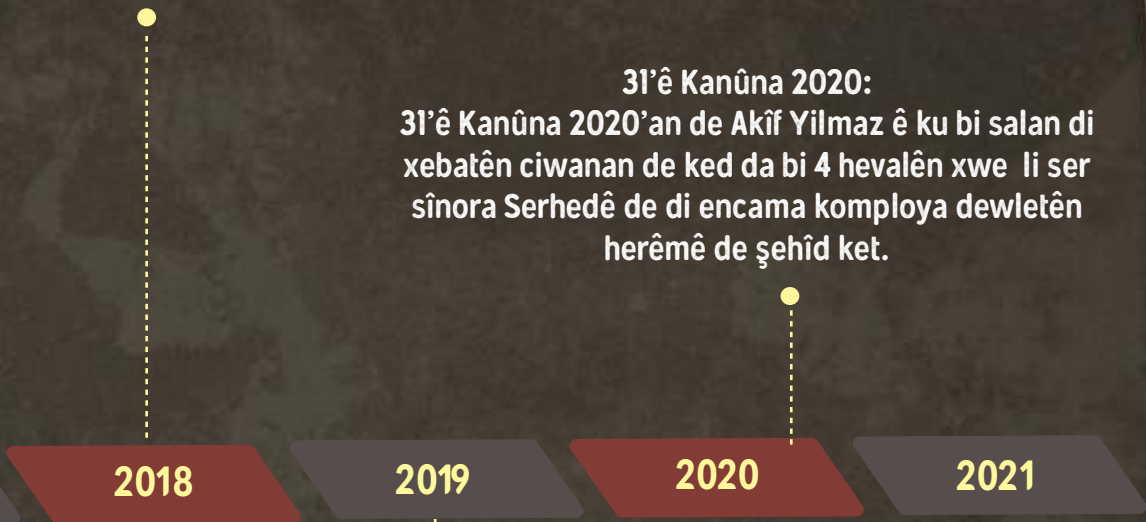
Di 9'ê Kanûna 2015'an de Komîteya QSD'ê bi awayekî fermî hate ragihandin.

Di 14'ê Kanûna 2015'an de li Cizîrê hat dorpêçkirin û qedexeya derketina derve hat destpêkirin. Di qedexeya 3 mehan a li Cizîrê de kal, ciwan, jin û zarok jî di nav de nêzî 300 kesî jiyan xwe ji dest dan û bi sedan kes jî birîndar bûn. Lehengên ku navê xwe li ser têkoşîna azadiya Kurdistanê nivîsandin, berxwedaneke dîrokî nîşan dan.

Di 6'ê Kanûna 2018'an de Meclîsa Jinwar hate avakirin. Li gundê Jinwarê Akademiya Jinwar, Mekteba Dayiya Uveyş, Nanpêjgeha Aşnan, Dikana Jinwar, Jinwarê Şîfa û Çandînî hene.

31'ê Kanûna 2020:
31'ê Kanûna 2020'an de Akîf Yilmaz ê ku bi salan di xebatên ciwanan de ked da bi 4 hevalên xwe li ser sînora Serhedê de di encama komploya dewletên herêmê de şehîd ket.

Artêşa Tirk a dagirker di 8'ê Mijdara 2019'an de li dijî herêma Welîka (Şenyayla) ya dikeve başûrê Mûşê êrîşeke dagirkeriyê ya berfireh pêk anî. Êrîşên artêşa Tirk ên li dijî gerîlayên azadiya Kurdistanê yên li herêmê bi cih bûne, zêdeyî mehekê dewam kir. Di 7'ê Kanûna 2019'an de artêşa Tirk a ku noqteyên rabûna zivistanê ya gerîlayan diyar kir, deriyê noqteyê bombe kir û 5 gerîlayên HPG'ê yên li hundir bi cih bûbûn bi teqemeniya Termobarîk qetil kir.

4'ê Kanûna 2019;
Di 4'ê Kanûna 2020'an de rêheval Firat Çiçek bi avayekî fedaiyane gihîşt şehadetê.

KARADENİZ DAĞ ÇOCUKLARININ İZLERİ

Şiyar Dersim

20 Haziran'da Amasya'ya bağlı Gümüşhacıköy ilçe merkezinin üzerine yetişmişti. Gümüşhacıköy'e gelene kadar birçok yerleşim yerini geride bırakmıştı. Yer yer ormanlık, yer yer de ovalık araziden ilerlemişti. Bazı yerleşim yerleri ovalık arazideydi. O yüzden oraları hızlı geçmek zorundaydı. Gümüşhacıköy'ün hizasına varana kadar çoğunlukla ovalık arazileri geçmişti. İnegöl Dağları'na yetişince biraz rahatladı.

Gümüşhacıköy'ün uzak çevresinde ormanlıklar vardı. Ama yakın çevresi tamtersiydi. Çıplaktı. Gümüşhacıköy'ün ışıkları ve içindeki hareketlilik görülebiliyordu. Biraz ilçeye doğru ilerledi. İlçede farklı ve yoğun bir asker, polis devriyesinin olduğunu gördü. Eylemden sonra Karadeniz'in birçok yerinde askeri hareketlilik artmıştı.

Amasya sınırlarında olmasının mutluluğu yansımıştı bedenine. Hedefine bir adım daha yakınlaşmıştı. Gecenin geç saatlerine kadar yürüyordu. Bazen sabaha doğru

konumlanabiliyordu. Gündüzleri genelde ufak pulluk ormanlıklarda kalıyordu. Pulluk ormanlıklarda gün geçmek bilmiyordu. Bir türlü akşam olmuyordu. Bir yere hareket edemediği için hep aynı yerde dönüp duruyordu. Ormanlık diğer yerler öyle değildi. Sağa sola gidip zaman geçirebiliyordu. Küçük ormanlık da nefesi kesilir gibi oluyordu. Bir de günler artık çok uzundu. Akşam oluncaya kadar sıkıntıdan ne yapacağını bilemiyordu. Köylülerin çevresinde dolanıp durmaları da cabasıydı. O durumda hep uyanık olmak zorundaydı, yatamazdı. Pulluk ormanlıklarda kalmamak için elinden geleni yapıyordu, ama mecburdu. İnegöl Dağları'nı geçtikten sonra sürekli ovalık yerlerde yürümek zorunda kalmıştı.

Şimdiki hedefi Merzifon'a yetişmekti. İnegöl Dağları'nın eteklerinden ovaya inmiş, ovadaki yerleşim yerlerinin sağından solundan geçmişti. Merzifon'un batı tarafında, çaprazda bir yerde konumlanmıştı. Kaldığı yer yine ovalık bir alandı. Ovanın içerisinde pulluk bir orman bulmuş, orada konak-

mişti. Sabaha iki saat kala ovaya yetişmişti. Hemen uyuyup, sabah erken kalktı. Yine çevrede insan sesleri vardı. Uyumasının imkânı yoktu. Uyusa köylülerin hareketini fark edemeyebilirdi. O da bunu düşünerek uyanık kaldı. Akşam oluncaya kadar sıkıntıdan bir sağa bir sola dönecekti.

O an, dört bir yanından öten kuş seslerine kulak verdi. Kuşların ötüşü ilk defa o kadar dikkatini çekiyordu. Bir an hep insan seslerine kulak verdiklerini düşündü. Ya da en fazla köpek seslerini dinlediklerini hatırladı. Doğadaki onca ses arasından sadece birini, bazen de en fazla diğerini dinliyor olmalarını düşündü. Halbuki çevresinde öten kuşların o güzel sesleri daha etkileyiciydi.

“Yaşamı tek yönlü tasarlamak böyle bir şey” dedi içinden. Sanki kuşların ötüşlerine duyarlı olmak için yalnız kalması ve yapacak herhangi bir işinin olmaması gerekiyordu. Yirmi dört saatini doğada geçiren bir insanın doğadaki renkliliği yeterince fark edememesini garipsedi.

Kuşların sesine dalmıştı. Uzun bir zamandır çevresindeki ötüşmelerini dinliyordu. Dikkatini ötüşlerine verdikçe çok fazla kuş türünün öttüğünü anladı. Önceden sanki sadece bir kuş ötüyormuş gibi hissediyordu. Şimdi, sesleri birbirinden ayırtırdıkça, türlü türlü kuşların çevresinde var olduğunu anladı. İlk defa bu kadar yakın, dikkatli ve uzun süre kuş sesi dinlemişti.

“En değme müziğe taş çıkartır bu kuş sesleri” dedi içinden. Merak etmişti. “Acaba bir şeyler mi söylemek istiyorlar bana ” dedi. Etrafında dönüp durmalarını, seslerini onun kulaklarının içine kadar bastıra bastıra duyurmalarını, bir şey anlatmak istediklerine yormuştu. O kadar özgür uçup, diledikleri gidip ötüyorlardı ki, onları kıskanmadan edemedi. Biri gelip biri gidiyordu. Ara sıra kuşların ahenkli seslerine karışan insan seslerine kızdı. İnsanların sesleri yoğunlaşmasını bozmuştu. Bir an içerisinde olduğu bütün her şeyi unutmuş, kuşların dünyasına dâhil

olmuştu. Bir rüyada hissetmişti kendini. İnsan sesleri rüyasından alıkoymuştu onu. Ona içerledi. Tekrardan bu dünyaya dönmek istemedi.

İçinden, “Bu insanlar her şeyi bozuyorlar” dedi. İnsan sesleri kesilince tekrardan kuş seslerine ve onların dünyalarına bıraktı kendini. Huzur verici ve rahatlatıcı bir dünyaydı. Hep o dünyaya ait olmak istedi. Yaşamın en temiz berrak tadını orada bulmuştu.

Yalnızlığın telaffuzu bile zor geliyordu. Yalnızlık ürpertici bir tonda yaşamına dâhil olmuştu. Onu sarıp sarmalayan, karamsarlaştıran kötü görüntüleri yanında, onun için iyi bir de öğretici olmuştu. Yalnızlık, hayatında önceden fark etmediği birçok şeye, eğilmesine de neden olmuştu. Günlük yaşamın akıcılığında dikkati çekmeyen birçok şey yavaş yavaş, gözlerine, hislerine ulaşıyordu. Her şey üzerine düşünme imkânı veriyordu. Kendini, doğayı bir kez daha fark etmesine vesile olmuştu. Artık o farkındalık yaşamında yenilikler yaratacaktı. O zamana değin, hep insan seslerine aşına olduğu için çevresindeki diğer seslere kulak vermemişti.

Çevresindeki kuşlar, adeta ona seslenirmiş gibi ötüşüyorlardı. Onunla konuşmaya çalışıyor gibilerdi. Hele söğüt bülbülünün sesi, etrafında dönmesi onu çok etkilemişti. İlk seslerini duyduğunda, o kadar kalabalık ve gür ses çıkaran bir kuşu, çok iri cüsseli düşünmüştü. Hep büyük kuş aramıştı gözleri. Ama yanına geldiğinde, çıkan seslerle karşılaştığında şok oldu. Küçücük bir kuş, nasıl bu kadar gür ses çıkarabiliyordu. Yaşını yeni doldurmuş küçük bir çocuğun avuçlarına sığacak kadar küçüktü. Gri ve kahverengi karışımı renkleriyle oradan oraya uçuyor, sesler çıkarıyordu. Biraz dikkat ettiğinde, yuvasının ağaçlarda olmadığını gördü. Gözleriyle onun nereye uçtuğunu izledi. Sonunda ağaçlardan düşmüş, kuru ağaçlardan oluşan toplu ağaçların ve yer yer de biraz büyük, kuru yaprakların altına yuvasını yaptığını gördü. Hiç dikkat çekmeyen yerlerdi. Her an

ayakaltındaymış gibi duran yuvayı, neden oraya yaptığını düşündü. Bir şey bulamadı.

O anda kuşların yanında, kendilerini paralarcasına öten kuşları gördü. Onlarda hiç durmadan ötüyorlardı. Bıkmaz, usanmaz bir ötüştü onlarınki. Onları dinlerken bıkmadı. Her seferinde daha fazla dinlemek istedi. Sanki bir şarkıdan diğerine geçiyor gibilerdi.

“Her seferinde daha fazla dinlemek istedi.Sanki bir şarkıdan diğerine geçiyor gibilerdi”

Sonra diğer kuşlara kulak verdi. Büyük bir koro kurmuş gibilerdi. Her biri bir yerden ötüyordu. Hepsinin sesi kulağa hoş gelir bir potpuri gibiydi. Hatta ala karga bile, ötüşleriyle bu koroya katılmıştı. Ama onun edası, koroyu yöneten majör gibiydi. Kuşların ona yalnızlığını hissettirmeyen ötüşleri, çevresinde uçuşmaları karşısında, Karadeniz insanının ona yaşattığı yalnızlığı düşündü. Acınası bir halde olan insanlara görünmemek için gösterdiği dikkati, duyarlılığı anımsadı. Oranın insanların neden kuşları kadar dost olamadığını içinden sordu.

“Ne tuhaf. Bir yanda sana arkadaş olan, ferahlatan canlılar, diğer yanda, yalnızlığını koyulaştıran insanlar ” dedi mırıldanarak.

Kuşların sesleri akşam ettirmişti ona. İlk defa akşamın nasıl geldiğini anlamamıştı. O güne kadar ovalık yerlerdeki gündüzler işkenceydi. Artık bir çaresi vardı. Yeni yaşam arkadaşları bulmuştu kendine.

Kuşlara dalınca o geceki planlamasını yapmayı unutmuştu. Erzakı epeyce azalmıştı. Bir yerden tedarik etmek zorundaydı. Haritadan önündeki köylere baktı. Sarayözü, Yakacık köylerinden birinden almayı düşündü. Köylerin yakınındaki yayla evlerinden almanın daha uygun olmasından dolayı

oralara yakınlaşacaktı.

Akşam olunca yine yollara düştü. Bir saate varmaz Saraycık'ın yakınına yetişmişti. Gözleriyle sakin, تنها bir ev aradı. Köyün biraz uzağındaki tek evi gördü. Sessizce eve yanaştı. Işıkları yanmıyordu. Köyden de uzaktı. Sokak ışıklarının değmediği bir yerden geçti. Evi dinledi. Köpek yoktu. Köyün köpeklerinin sesleri geliyordu, ama uzaktı. Kısa sürede evin yakınındaydı.

On on beş dakika sessizce bekledi. Evden ses seda çıkmayınca, eve girmek için uygun bir yer aradı. İki katlı evdi. Yine banyo penceresini gözüne kestirdi.

İçinden, “Bu banyo pencereleri sanki bizim için yapılmış” dedi. Hemen çıktı. Çantasını bu sefer eve yakın bir yerde saklamıştı. İçeri girince ses dineldi. Yine ses yoktu. Hemen mutfığı aradı. Bulduklarını aldı. Her zaman olduğu gibi son turunu radyo ve gazete için attı. Yine yoktu. Kapıya yöneldi. Kapalıydı, açılmadı. Balkon kapılarını denedi. Kapının üzerindeki anahtarı görüp çevirdi. Dışarıya çıkması uzun sürmedi. Hızlıca çantasını bıraktığı yere yöneldi. Çantasını bulup, getirdiği malzemeleri düzenli şekilde yerleştirdi. Getirdiği malzemelerin içinden domates ve salatalığı ayırdı. Bir parça ekmekle ayaküstü atıştırdı. Domates ve salatalığın bozulmamasından evdekilerin kısa süre önce geldiğini anlamıştı. Şansına sevindi. Yemek sonrası beş dakika oturdu. Sonra tekrar yola devam etti. Şimdiki hedefi Yakacık ve İnalanı idi. Gece iki civarında yoruldu. Kendisine uygun bir yer bulup dinlenmeye çalıştı. Bu seferde ovanın içerisinde küçük bir ormanlık yer bulmuştu. Hemen yerini düzeltti, uzandı. Sabah yine erken kalktı. Artık ovanın gündüzlerinden çekinmiyordu. anlamaya çalıştı. Her vaktin bir kuşu var gibiydi. edilecek

Sincar Dağları'nda
Dewrêşê Evdî'nin yanında olsaydım!
Beyaz atların sırtında
Musul ovasına dalsaydım!
Dewrêş varulduğunda
sırtlagıp Kürdistan dağlarına götürseydım!

O'na,

Bak!

Binlerce Edûlê ve onikiler var deseydım!
Tanrıçaların taht kurduğu bu dağlarda
Rahat uyu deseydım!

Ölüm...

Nerelerden...

ve nasıl gelirse gelsin

Artık gam yeme!

Kesinleşen Kürtlük ve özgür yaşam

Ebedi gerçekliktir deseydım!"

Rêber APO

Gerila dirokê dinivîsîne...

